

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 206 (1456) • Четвер, 31 жовтня 1996 року • Ціна договірна

Чи дамо раду владі і владу — радам?

Денне й вечірнє засідання 29 жовтня

Звичайно ж, головною подією не лише цього парламентського дня був розгляд варіантів законопроектів про місцеве самоврядування. З першим, підготовленим постійною депутатською Комісією з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування (проект Олександра Штепешка), парламентарії мали можливість ознайомитися ще перед початком виборчої кампанії. За винятком кількох новел, суть цього варіанту зводиться до старої системи рад — від сільських до обласних зі створенням виконкомів, з найширшими повноваженнями. Саме ця обставина змусила Президента України Леоніда Кучму звернутися до Верховної Ради з проханнями вийти від такого принципу самоврядування на місцях, щоб уникнути там дволаддя, суперечностей між різними гілками влади.

Є альтернативний варіант законопроектів, підготовлений Фондом сприяння розвитку місцевого самоврядування в Україні та Асоціацією міст України, про який доповів секретар постійної Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи Ігор Колішченко. В ньому запропоновано розмежувати функції держадміністрацій та органів самоврядування на місцях, передбачено уникнення монополії функцій рад, поділ їхніх повноважень з повноваженнями голів міст, селищ, сіл.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЛЮДИ ЩЕ ВІРЯТЬ

Президент України зустрівся з главами райдержадміністрацій Луганської, Рівненської, Черкаської областей і Автономної Республіки Крим. Голови райдержадміністрацій відінали ставку повноваженнями представниками Президента, наголошувала глава Української держави, — повідомляє Укрінформ. За словами Леоніда Кучми, леві політичні сили хочуть створити паралельну вертикаль влади і через Ради впливати на суспільно-громадську думку. Люди ще вірять, якийсенький влад і про не треба пам'ятати закони. Ми в змозі зробити так, щоб на парламентських виборах 1998 року прийти з позитивними зрушеннями в економіці, наголосив Леонід Кучма. Глава Української держави звернув увагу учасників зустрічі, що у прийнятті програм діяльності урядів є багато підвладних камінів, оскільки бажання розходяться з можливостями.

ПАЧЕС В КИЄВІ

Думаю, що рекомендації щодо основних принципів Чорноморської Конвенції про боротьбу з організованою злочинністю повинно мірою відповісти тим завданням, які стоять перед Парламентською Асамблеєю Чорноморського економічного співробітництва, сказав віце-президент ПАЧЕС, перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко, виступаючи на восьмому засіданні Комітету з правових і політичних питань ПАЧЕС, яке відкрилося вчора в Києві під головуванням заступника голови цього Комітету Едуарда Єгорина.

На засіданні члени Комітету обговорювали проекти доповідей і рекомендацій щодо основних принципів Чорноморської Конвенції про боротьбу з організованою злочинністю. Країни-члени ПАЧЕС, куди входять Албанія, Азербайджан, Вірменія, Греція, Грузія, Молдова, Росія, Румунія, Туреччина та Україна, намагаються через міжпарламентський діалог сприяти створенню правової бази для економічного, політичного і культурного співробітництва, — повідомляє Укрінформ.

ПАМ'ЯТАЄТЕ? Якщо у першому акті будь-якої драми на сцені висить рушниця, то в останньому вона обов'язково має вибухнути.

За офіційною статистикою, на базисі і арсеналах Міністерства оборони України — близько 335 тисяч тонн звичайних вогнепальних, які залягають і не придатні для використання.

(Закінчення на 13-й стор.)

Без жодного ПОСТРІЛУ

необхідно обійтися, знешкоджуючи величезні нагромадження непридатної для використання бойової зброї

ПРОЧИТАЙТЕ І РОЗКАЖІТЬ ІНШИМ. БУДЬ ПАСКА

«Голос України» був і залишається газетою, призначеною для розумного читача.

«Голос України» — це повага до Вас і Ваша повідомляючість.

Передплатний індекс газети українською мовою — 60955.

Передплата ціна на перше півріччя 1997 року — 12 гривень.

Можна передплатити Вашу газету «Голос України» і на весь наступний рік за 24 гривні.

Є передплатні ціни для ветеранів ВВВ і праці, студентів, чорнобильців, афганців: 9 гривень за передплату на шість місяців, 18 гривень — за рік.

ЗРОБИВ ДІЛО — ТАНЦЮЄ СМІЛО. ХОЧ АРГЕНТИНСЬКЕ ТАНГО

Обговорення стану аргентинсько-українських торгово-економічних відносин — така мета офіційного візиту в Україну міністра закордонних справ, міжнародної торгівлі та культури Аргентинської Республіки Гіло ді Теллі, який розпочався учора. Програмою заплановано зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком.

Пройдуть перемовини міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка з міністром закордонних справ, міжнародної торгівлі та культури Аргентинської Республіки Гіло ді Теллію. З гостем матиме зустріч міністр зовнішніх економічних зв'язків та торгівлі України Сергій Осика. За підсумками візиту очікується підписання Спільної Декларації.

Увага:

«ГОЛОС УКРАЇНИ — ТИЖДЕНЬ»

Таку назву має новий тижневик, який приїде до передплатників і читачів з 1 січня 1997 року.

Цей сучасний інтелектуальний тижневик висвітлюватиме найактуальніші питання, які вирішує Україна, висвітлюватиме найцікавіші і найнаближеніші інформації, репортажі, статті, фелетони, програму ТВ.

Вам буде цікаво дружити з новим виданням з першого номера.

Передплата ціна на рік — 24 гривні, на півроку — 12. Саме така ціна, а не інша, на нове видання. Поправка до каталогу: телерама «Укрінформ» за номером 17 — 3663 від 16 жовтня н.р.

Передплатний індекс: 40342. Хто передплатить тижневик на рік — матиме право взяти участь у розгрішці лотерії «ГУ».

● **Київ**
«Допомога» – звучить образливо
і по-японськи

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв Надзвичайного та Повноважного Посла Японії в Україні Сьодзі Сuedзаву у зв'язку перед його від'їздом на батьківщину.

«Своєю роботою у Києві ви допомогли становленню нових ділових відносин між двома державами, — зазначив Олександр Мороз у розмові з іноземним дипломатом. — Сподіваюсь, що в діалозі з Україною Японія й надалі уникатиме слова «допомога», а частіше говоритиме про рівноправне партнерство».

Під час бесіди було наголошено на необхідності привернути увагу японських ділових кіл до українського ринку. Сюди Суседава погодився, що з боку Токіо досі виявлялася певна обережність щодо співробітництва з Києвом, але нині інтерес японських інвесторів зростає, оскільки урядом східної країни було прийнято відповідне звернення до підприємців.

● **Вінниця**
Цукор із присмаком гіркоти

Перших 150 тисяч тонн цукру виробили 39 підприємств асоціації «Вініляцукор» — по три сотні кілограм на кожного громадянина нашої держави. Щоправда, щорічна продукція має присмак гіркоти: приблизно на кожному вісімнадцятому гектарі (урожай зібрано на 80 відсотків площі) корені довелося копати вручну. Затиснуті дошкі не дали можливості вчасно розпочати роботу більшій половині цукрозаводів. Незважаючи на це, із доставлених на заводи 2 млн. 400 тис. тонн сировини половину вже перероблено.

Середня урожайність коренів дещо нижча мінусорічної — 230 центнерів з гектара. Однак прогнози фахівців обнадійливі: «цукровий Доубас», стверджують вони, видасть на-гора солодкої продукції приблизно стільки, як торік. Корені нинішньої осені солодші, їх висока цукристість є запорукою того, що Вінницьана матиме не менше ніж 400–450 тисяч тонн цукру.

Втім, цей прогноз можна піддавати сумніву: 9 цукрозаводів змушені зупинити роботу, 8 — через відсутність палива.

Чи дамо раду владі і владу — радам?

(Початок на 1-й стор.).

Одлією з форм що визначають правові засади місцевого самоврядування, автори альтернативного проєкту вбачають статут населених пунктів. На відміну від попереднього проєкту, який каже «так» функціонуванню районів у містах, альтернативний проєкт віддає цю проблему на розсуд міської влади.

Одне слово, ліві сили парламенту — комуністи, соціалісти — за владу рад, а праві та інші одно- літні — за владу буржу- азії. Але це не означає, щоб дати раду владі бур- жуазії. Багато хто наперс- додні вважав, що через це парламент знову заїде у глухий кут, і це потягне за собою розвал держави. Але насправді внаслідок цих ви- няттам низки інших ви- вкрив необхідних за- — про бюджет-97, про ра- йонні й обласні держад- ністрації, про Кабінет ми- нистрів, про Конституцію з'ясувалося, рада керівни- ців депутатських груп фракцій завчасно запаса- лась випробуваною «паліч- кою-виручаючою» — і це не означає, що рішення тимчасово спеціальну ко- місію, яка й шукатиме консенсус, як не було під час прийняття Конститу- ції України.

з тим, що ж брати за основу для вироблення загальноприйнятого документа. Група депутатів від

«Конституційного центру» запропонувала брати за основу розділ Конституції про місцеве самоврядування, народний депутат Юрій Орещук — те, щоб фундаментом було обидва варіанти законопроекту, а Голова Верховної Ради Олександр Мороз — за проект комісії Олександра Штефана з урахуванням положень проекту, представлений Ігорем Коліушом, та пропозицій народних депутатів, вивслених під час обговорення обох текстів.

Після неодноразових поменшення і непоменшення голосувань, найбільше голосів набрав варіант, запропонований Олександром Морозом.

Отже, за роботу над законопроектом виймається спеціальна депутатська комісія, створена за пропориційним представництвом від фракцій і груп, яка до 19 листопада має винести на розгляд парламенту узгоджений варіант проекту закону про місцеве самоврядування.

Своєрідним продовженням розгляду питання про організацію влади на місцях стало наприкінці вечірнього засідання обговорення законопроекту про місцеві збори та податки. Адже без наповнення бюджету і влада — не влада. І хоча нахолодження від місцевих

вни зборів і податків
це лише 2,85 відсотка
надходжень до місцевого
бюджету, та їх з ним
треба розглядати. Тому
до вже запроваджені
запропоновано, напри-
клад, додаток шість нових
видів зборів. До останніх
належать збори за між-
родний туризм, за видачу
дозволів на розміщення
підприємств та за сфери
обслуговування, а також
експлуатації будинків,
будівництво, за благоустрій
сільської місцевості, за
звуження іноземних слів
у назвах об'єктів підпри-
ємницької діяльності то-
що. Сподівання — і на
збільшення надходжен-
ня збору за паркування
автомобілів, проїзд тери-
торії природного тери-

Багато хто з народних обранців побачив у цьому посиленні податкового пресу на наших і так бідних громадян, а деякі запропонував поглянути на проблему ще кардинальніше. Мовляв, який сенс тепер вживатися з окремими зборами і податками, коли парламент ще не визначився з кінцепцією податкової політики держави. Головуючому довелося нагадати депутатам, що до цього успіху сягає Президент України, який подав законопроект як невідкладний. Але навіть не зважаючи на це, парламент ви-

рішив за необхідне відхилити проект і протягом двох тижнів його доопрацювати.

Що ж я діла Верховний Рада зробила простю визначитися не лише з асоціацією на містечка, а й з асоціацією на містечка, а й з асоціацією зміні до статті 73 Конституції закріпив про призначення Зюзе, пропонує членів Верховної Ради, а саме: «Діти України» – День соборності України, 9 березня.

День національної культури – 11 березня, День національної єдності – 17 березня. Однак у запропонованому списку зустрічаються і такі дати, які не мають нічого спільного з національними святами, а вправі статися спотикання стала дата 7-8 листопада. Представники цієї сили у парламенті пропонують відзначати свята, вправі статися спотикання стала дата 7-8 листопада. Представники цієї сили у парламенті пропонують відзначати свята, вправі статися спотикання стала дата 7-8 листопада. Представники цієї сили у парламенті пропонують відзначати свята, вправі статися спотикання стала дата 7-8 листопада.

Акатолій БЕНЬ.

Ідея субсидій живе, але не перемагає. Поки що...

Ранкове засідання 30 жовтня

Схоже, сам законопроект про субсидії спіткала доля тих громадян, які потребують матеріальної підтримки держави: щоб одержати «добро», потрібно «іарзати» не одне коло поневіряв. Законопроект про субсидії розглядають у третьому читанні. Перше відбулося рік тому. За цей час ставлення депутатів до самої ідеї субсидій майже не змінилося — від категорично

ного заперечення до більш поміркованого: «Хіба хочеш — мусиш». Депутатка Наталя Штепа від імені Комісії з питань соціальної політики та праці обстоювала першу позицію.

— Якщо уряд не має сьогодні грошей, щоб забезпечити цю програму, то для чого обманювати народ і підписити цей обман в ранг законів? Я пропоную, щоб ми не розглядали данний законопроект і відклали його. Сьогодні ні треба було б прийняти закон про

оплату праці в повному обсязі і дати людям такі заробітні плати і пенсії, щоб вони могли заплатити за комунальні житлові послуги без припинення.

Розробник законопроекту Олексій Шеховцов у такому самому емоційному виступі зауважив: «Дискусії точаться не довкола конкретних положень і норм законопроекту, а довкола необхідності його прийняття». На думку О. Шеховцова, це не аргумент

у дискусії. Система субсидій, як би то кому не хотілося, існує вже півтора року. За цей час її не змогли ні відмінити, ні зміцнити, ні поліпшити. Тому актуальність цього закону, вважаю, О. Шевченко, не втрачена. Він доповнює про основи відмінності запропонованого законопроекту від чинної системи. В основному вони стосуються збільшення норм життя. Законопроект, зокрема, пропонує: одна кімната на двох осіб, а не на троє, як це є на даний час; збільшення норми — це не надлишок, а плоска, яку держава повинна допомогти сплатити без спеціального рішення виконавчої влади субсидій — автоматично. Тоді не буде посперіянь за довідками.

Після обговорення законопроекту чітко окреслились дві позиції: позиція Комісії з питань соціальної політики і праці, яка зводилася до відхилення законопроекту, і підведення законодавчої бази під ситуацію — виділення субсидій. Депутати відповідно запропонували два варіанти рішення. Проект постанови комісії не набрав потрібної кількості голосів, але не вдалося реалізувати і другий варіант. Голова Верховної Ради Олександр Мороз зняв законопроект з розгляду.

Зі скрином тривало і обговорення другого питання законопроекту: про внесення змін до статті 22 Закону України про приналежність територій держави до державної території. Для формування державного фонду сприяння зайнятості населення. Запропоновано зміни, по суті, ліквідувати один з двох пов'язаних з цим питань: зменшити розмір податкової заощаджості, треба зрозуміти хоч один жист для його ослаблення», підкреслює Віктор Суслів. Проте його безоглядних намірів чимось зрозуміти не вдалося. «Важко сказати, чи є ці зміни політичною волею, чи економічною політикою і праці Юрій Бугдан вважає, що пропозиції Суслівського призводять до руйнування самої служби зайнятості і він імені комісії заявив про неприйнятність цього законопроекту».

Однак позиція більшості промовців була кардинальною протилежною. В запропонованому законопроекті йдеться не про ліквідацію фонду, а про інші принципи контролю за використанням його коштів. До речі, дискусії довкола цього законопроекту тривають вже півтора місяця. На першу перерву депутати розійшлися з твердженням ісповненістю, що сьогодні їм, нарешті, вдалося підвести під цим дебатами рису.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Від панчоx до інсуліну

У київському Палаці спорту відкрилася п'ята міжнародна спеціалізована виставка «Охороаа здоров'я-96», організована фірмою «Зовнішекспобізнес». Цього року більш як 300 фірм з 30 країн світу представили фармацевтичні препарати, медичну техніку та обладнання.

Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, який брав участь у відкритті виставки, відзначив її високий рівень, який згодом могли оцінити відвідувачі. На словах міністра охорони здоров'я Андрія Серюка, главу уряду зацікавила виставка виробників ультразвукової апаратури та обладнання для операційних, дано кілька доручень щодо створення СП із зарубіжними виробниками, а також щодо закупівлі представлених на виставі інвалідних колясок країно-з ізраїльського виробництва.

Бальзам на душу обивателя: на висгаві можна було побачити речі, які не придбаєш у пересічній аптеці. Як-от панчохи від фірми «Кеїдалл», що дозволяють жінкам з варикозним розширеним вен позбавитися страхітливих еластичних бинтів.

Якщо турбота про красу жіночих ніг в Україні залишається справою поєстів та художників, то боротьба з цукровим діабетом, який посідає третє місце у рейтингу хвороб, що найчастіше спричиняють смертність, є справою державної ваги.

На виставці представлені всісвітньо відомі фірми-виробники інсуліну — «Хохст» (Німеччина) та «Ново-Нордінск» (Данія), які експортують цей життєво важливий препарат в Україну. Взагалі у світі налічується близько 400 препаратів інсуліну, і скоро в нас з'являть-

ся 401-й — виготовлений за ліцензією фірми «Хьохст».

Лік новодіяв Голуба представництва «Хоєст Меріон Руссель» в Україні пай Гіор Мельник, из АТ «Київський м'ясокомбінат» завершує монтаж німецького обладнання, і вже у лютому-березні наступного року плановано виготовити першу промислову партію препарату. На виробництво інсуліну німецькі партнери виділили урядові України цільовий кредит — 78 млн. DM (приблизно 16 млрд. грн.).

Тож скоро 300 000 наших співгромадян, які потребують щоденних ін'єкцій інсуліну, отримають нову надію. Між іншим, згідно з контрактом ціни на український інсулін будуть нижчі за середньосвітові.

До речі, загалом вітчизняне виробництво забезпечує потреби українського фармацевтичного ринку лише на 25 відсотків.

Ганна РОМАНЦОВА

Радятся письменники

у київському центрі культури «Золоті ворота» розпочав свою роботу 24 (XI) 1917 року. Його засновником був тодішній український єпископ Київський і Галицький Мисюла Іван Іванович, який, щоб зрозуміти актуальні питання української православної церкви, звернувся до її найбільших творчих організаторів цієї нашої держави, ініціаторів визвольних громадських рухів останніх років. Він закликав до участі в ньому представників української православної церкви, а саме: Председателя Української церкви заступника Голови Верховного Суду Б. Мусука та віце-прем'єр уряду С. Пашинського. З нагалим клопотом до учасників з'їзду звернувся голова Української православної церкви київського патріархату Іван Кирилович та Бєліс Пусис Філарет. Підготовлене доповіддю вісестію голова редакції

Про роботу з'їзду та його рішення ми розповімо докладно в суботньому числі нашої газети.

до Кримінального, Кримінально-процесуального
України про адміністративні правопорушення
і за посягання на життя, здоров'я і майно судді
їх органів, осіб, які беруть участь в охороні
і громадського порядку та громадян

сті.

31 жовтня 1996 року. № 206 (1456)

• **Лущик****Своє смачніше**

Величезна обсягів підприємств, щоб захистити свого виробника, новим розпорядженням заборонила правильно обіксплуатувати заводи горічаних виробів з-за меж області. Луцькому сиропроцесорному комбінату дозволено відпускати свою продукцію без попередньої оплати з відстрочкою на 15 днів торговельним підприємствам Луцька, Ковеля, Новоград-Волинського, Володимир-Волинського та інших населених пунктів області. А контроль за виконанням цього розпорядження здійснюватиме новостворена робоча група управління у справах захисту прав споживачів.

• **Львів****Підприємці усіх рівнів, єднатесь!**

Після міжнародної виставки «Галицький форум-96» заявив про своє існування і ролі на міжнародній Ліванській асоціації малого й середнього бізнесу. Ця нова громадська некомерційна організація об'єднала усіх підприємців для впровадження ринкових відносин, залучення населення до підприємницької діяльності, роботи на законотворчому процесі. У Львові нині зареєстровано 10 тисяч малих і середніх підприємств, але їх лише 6 тисяч. Решта потребують «другого дня».

• **Донецьк****Схід-Захід: двосторонній рух**

Український культурологічний центр (м. Донецьк) і Фондация Святого Володимира — Хрестителя Київської Русі (Польща) оголосили про наміри співробітництва в галузі кінематографії та мистецтв досліджень. Завдання науково-видавничої фундації — одна з відомих структур у польській діаспорі. У свою чергу, Український культурологічний центр за два роки свого існування встиг захистити про себе й окреслити української інтелігенції в Донбасі і контакти з діаспорою вважав складовою частинкою масштабної програми «Міст». Видання, презентовані нещодавно представницьким центром, аналітично-інформаційний журнал «Схід», праці з літературного краєзнавства, роботи про українських письменників заходять у Польщу і навпаки в Україні. Ідея поглибити поширення уяви про Донбас як потужного атракціонування краї.

• **Одеса****З аукціонів по «милі» — на зарплату**

Вибівся черговий аукціон з продажу об'єктів міської комунальної власності. Їз 25 об'єктів продано, на жаль, тільки 6. На жаль, бо місту сьогодні вкрай потрібні гроші. Рішувати, як вирішити Одеського міськвиконкому, як одержувати на аукціонах коштів, якіні витрати тільки на погіршення зборювання і зарплати працівників бюджетної сфери. Отож операції нині 150,4 тисячі гривень спрямовано саме на ці цілі.

Краще за «Сніккерс». І своє

Працівники ВАР «Рівненська кондитерська фабрика» пильно вивчають і аналізують можливості знизити ціни на кондитерські вироби та створюють нові види солодощів. Останнім часом вони освоїли 15 найменувань солодощів: «Сніккерс» — цукерки «Збірку», «Піддубина», «Новий Прометей», «Арабія», карамель «Садочок», драже «Бурлітто». Нині кондитерська фабрика — це підприємство, яке має пристойну матеріально-технічну базу і не поступається аналогічним підприємствам Польщі. Більше того, тут відкрито нові цехи для пропозиції з боку

машинобудівних підприємств Чехії, Словаччини.

Завдяки досконалій фіскальній, зокрема новій сучасній устаткуванню для заготиння цукерок, поліпшенню асортименту випускає продукцію. А щоб виготовити шоколадки на капітал «Сніккерс», придбав спеціальну машину. Не вистачає лише обладнання для відливання етикеток і пакування. Втім, рівненські ласощі, що вже в асортименті, охоче беруть Росія, Молдова, Туркменістан.

На знімку (зліва направо): майстер Л. Опольська, фаєу-

вальниця Н. Дорохова та працівник цукерки Л. Медуш. Фото Микола ФІМЕНКО (Ужгород).

Затягли, але дотягли

Центр Луганська з'єднав з задільничним вокзалом нещодавно завершена естакада. Тепер ворота міста мають оригінальний архітектурний вигляд.

Нарешті

усіх будовою. Так, луганчани, не звачуючи на ніякі інші труднощі, створили «архітектурне чудо», яке перші за все принесло додаткової зручності автомобістам та пішоходам. Та ще й сквер розбили довкола. Миле око вже кутують Луганська.

На знімку **Валентина ЛІСНОГО:** фрагмент нової естакади.

Ловися, рибко, велика й маленька

У цьому році, за прогнозами Міністерства рибного господарства України, загальна маса добутої риби становитиме 400 тис. тонн. Треба зауважити, що для забезпечення виробництва іспитою України неосвідчено близько 600—700 тис. тонн. З тих же 400 тис. тонн, які виландують, 300 тис. — оканська риба, а решту дають внутрішній водойми та моря. У ставках господарствах виробляють в основному коропи й товстолобика, річний вилов яких становить 40—50 тис. тонн. Ситуація тут значно погіршилася порівняно з 1990 р., коли добували 120 тис. тонн. Чорноморські та азовські трайтери порічно виландують «на-гора» 20—60 тис. тонн кильки, судака, тюльки тощо.

Забезпечення населення рибопродуктами — нині проблема з проблем. Бо, якщо 1990 року на одну людину припадало 18,5 кг риби, то тепер ця цифра становить лише 3—3,5. Одна з причин — зменшення вилову та різке падіння виробництва рибної продукції. Крім того, дається званих і те, що 2/3 влову фотує простіше в портах. Не на останньому місці стоїть і проблема кредитування. За словами заступника міністра рибного господарства Олега Ковбасюка, один із шляхів виходу з такого становища — співробітництво з комерційними структурами.

Тетяна БІЛЕНКО.

Фарбою — по асфальту. Вілано

Чернівецький хімічний завод намагається до тих підприємств, що виландують у розбурханому морі ринкової економіки. Його лаки, фарби, мастики, шпаклівки для ремонту автомобілів зміни далеко за межами України. Нині тут нарощують обсяги виробництва, створюють для буквення нові робочі місця.

Нещодавно підприємство освоїло фарбу для дорожніх розміток, яку раніше заводи з-за кордону. Гіпернакція чернівецьким хімікам — масово втілювати, хотіла не поступається зарубіжним аналогам.

Щоб фарбу вперше використали чернівецькі шляхоукі: розмітати нові магістри обласного центру. Видали інтерес до новинки й замовники з інших міст України.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

А І СПРАВИДЛИ, хто? Витримавши впродовж тижня спробування на сересі цього року виробити лише 9 млн. пар взуття, у тобто лише 1,28 млн. пар взуття. І це той, хто мав тисячу заміну — 59 підприємств — може виготовити щороку більш як 130 млн. пар шкіряного, текстильного взуття різних видів та приналежностей. Тож не ажно підтримувати, скільки досвідчених представників припадає нині на одну пару взуття. Чорно білий, по на трох вистояються лише одну пару взуття на рік.

Тепер на полицях магазинів править бля дорогим імпорт, дешевий захисний імпорт, ласкавий захисний імпорт. Народ із лавою збільшенням старості усе закордонне, колись дефіцитне, безперечно, аліше, — по-током часу за ворота «Ласкаво просимо», де можна знайти все, що потрібно. Завдяки цьому, натуте на ноги не взуття, а тільки його імітація. Саме так оцінюють спеціалісти товар «чорні», намагаючись довести до Європи презентабельні зовні, але, по суті, «буфало» взуття. Більшість громадян уже мала змогу в цьому переконатися. Однак, на жаль, не доводиться перебірати.

Відсутність державної підтримки вітчизняного виробника саме під час виробничого переходу до ринку поставило взуттєві підприємства і зарубіжних конкурентів у різні «стартові умови».

БОСІ МИ, БОСІ, або ХТО НАС ВЗУВАЄ

Але навіть за цього вітчизняний виробник не розбурхався. Дивно, але вони працюють. І навіть мають чим похвалитися. Скажімо, останній оточений арматурою взуття та шкіряні дрифтєри, що проходили в Києві, довік майже не з'являлися впродовж перших віс років.

Важко переоцінити значення оточової торгівлі для практичного відокремлення внутрішнього виробництва в Україні, — наголошала під час його відкриття заступник міністра промисловості України Валентина Івоніч. — Аж ось оточові, необхідний посередник між покупцем і підприємством-виробником.

На те, щоб змінити давнє «обсерватор» ставлення до вітчизняного взуття, і був спрямований оточовий арматурою. Запрошені представники університетів, оточових організацій та комерційних структур мали змогу ухвалити угоду на закупівлю продукції, представленої 30 провідними виробниками, з шкільними, з шкільними підприємствами та підприємствами з виготовлення гумового взуття, комплектувальних та фурнітур.

Прямую вразила більшість зразків взуття — модельного, класичного, авангардного, які нічим не поступалися перед імпортом.

Хіба що ціною. Прямірою, у матеріалі, який налічується.

На знімку: працівники підприємства, що на Луганщині, демонструють нові моделі взуття.

Важко переоцінити значення оточової торгівлі для практичного відокремлення внутрішнього виробництва в Україні, — наголошала під час його відкриття заступник міністра промисловості України Валентина Івоніч. — Аж ось оточові, необхідний посередник між покупцем і підприємством-виробником.

На те, щоб змінити давнє «обсерватор» ставлення до вітчизняного взуття, і був спрямований оточовий арматурою. Запрошені представники університетів, оточових організацій та комерційних структур мали змогу ухвалити угоду на закупівлю продукції, представленої 30 провідними виробниками, з шкільними, з шкільними підприємствами та підприємствами з виготовлення гумового взуття, комплектувальних та фурнітур.

Прямую вразила більшість зразків взуття — модельного, класичного, авангардного, які нічим не поступалися перед імпортом.

зу на 2 тисячі пар такого взуття з Васильківським АТ «Імекс»/Запорізька область. Серед учасників було і Ромеєвське колективне взуттєве підприємство «Талан»/Сумська область, яке, до речі, єдине з підприємств не зменшило з 90-го року обсягів свого виробництва, зокрема трудомістких хотюмих чобіт для колгоспників, військовиків, надтоків, полярників.

Певно, не буде перебільшенням, коли скажу, що від арматури виландують суми. Ні, не через представлення на вимогу товари.

Скоріше через те, що таке взуття має може лише підприємства. Бо навард чи найбільшим часом отес взуття потраплять на прилавки. Одна з причин підприємства не мають оборотних коштів, тоді і змушені вимагати за продукцію попередню оплату. На що торгівля теж схилює плівки, в особі заступника голови АТ «Україна»/Слобожанський університет/ Алія Бранкович «Ми не в змозі фінансувати свої заводи».

Але ж ми не маємо невинності, долає представник Петерського торгового центру Києва, що товар реалізуємо, аже населення купувально недовіряє.

Невже нам і надалі доведеться підтримувати чужих виробників? А за браком грошей — алісти алісти? Алімак ГРАЧ.

На знімку: не лише дитини, то може запропонувати вітчизняна промисловість.

Міжсезоння. Товариська зустріч

КІЛЬКА днів тому в Києві відбулися українсько-румунські політичні консультації. За кілька днів в Румунії — перший тур президентських і парламентських виборів. Друга, майбутня подія значною мірою обумовлює характер першої.

На перший погляд, німійські квінські консультанти мали, обрано кажучи, вигляд товариського матчів в перерві між перестановками. Справді, раунт проводився на рівні начальників управлінь МЗС. Після цього-річних переговорних баталій, де в роки «важкої артерії» виступали завіз перні заступники міністрів закордонних справ Олександр Бутейко та Марчелло Діау, анічний склад команд підтвердив: серйозно робити над базовим договором відкладено на майбутнє. Як і домовлялися між собою міністри, Геннадій Удовенко й Теодор Мелешкану.

Отже, гармати поки що мовчать. І сторони, за деякою інформацією, обговорили питання культурного співробітництва, становища національних меншин. Щодо договору, то йшлося ли-

ше про плав діл, розв'язували, в основному, два питання: коли і в яких складах продовжити роботу. Інтерес кожної зі сторін відомий. Україна прагне вкнайвищого поновлення переговорного процесу, ну а Румунія... Тут, вочевидь, все буде залежати від збільшення чи зменшення її шансів на предяння до числа перших кандидатів на вступ до НАТО. Тобто — від політичної потреби в перетворенні. Словом, гра триває. Поки що опоненти домовилися зустрітись у січні наступного року.

А в невідомо-румунський народ підє обирає президента й парламент. Головний претендент на посаду глави держави — кандидат президент Іон Ілієску та лідер опозиційної першому Демократичної конвенції Румунії (ДКР), науковець, професор Бу-

харестського університету Еміль Константінеску (родом, до речі, з Бендер). Чотирі роки тому, 1992-го, ці два політики вже сходилися у «дубові» за президентське крісло у другому турі виборів. Тоді Ілієску, а не опозиційна виборців німійців свідчать: швидше за все їм і переможня не зміниться. Але Аре Аребаке (як повним ходом. Трьох, до яких задовольня опоненти, це раз доводять. Румунія стала воєнству демократичної державою, із цільовою свободою слова і... зображення. Так, приміром, правляча Партия соціальної демократії Румунії (ПДР) випустила відокілів, в якому Еміль Константінеску перетворювався на козачий румунський король Міхала: таким чином автори кріла нагають на одне з інтерв'ю голови ДКР, в якому він обіцяв реставрувати в країні монархію. Не доводь думати, опозиції вдалося гідно відповісти: вийшли кіліп, в якому Ілієску «отже» перетворився в Іона Ілієску — на кого б він думав? На самого Ніколае Чаушеску. Тут

треба зазначити, що в Румунії якій-пірішому трактується подія 1989 року, коли було повалено комуністичний режим. Майже сім років працювала над іхнім вивченням сенсативна комісія, але однієї думки депутатів так і не ділилися. Представники СДПР на чолі з Сергієм Ніколаеску підтвердили свій рішучий відокіл, згідно з яким у грудні 89-го в Румунії відбулася народна революція, яка зрівнала плани іноземних спецслужб щодо вторгнення до країни. Сенатори від опозиції, очолювані Валентином Габріелем, згодили, що режим Чаушеску було скинуто внаслідок народної революції, однак вважають, що результати її привели до «другого, ешелону» комуністичної аномалії на чолі з Ілієску.

Навряд чи потрібно робити висновки з таких передбачуваних сенсаций. Це, насамперед, політична боротьба. Вітім, на виборів такі акції можуть вплинути. Наскільки сильно — стане відомо за кілька днів.

Анатолій МАРТИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

● Москва

Нарешті зайнялися ділом

Увора в Державній Думі відбулися перше засідання угоджувальної комісії з проекту бюджету країни на 1997 рік. Що комісією було створено після відхилення іншею палатою російського парламенту в першому читанні запропонованого на 1997 рік проекту федерального бюджету на 1997 рік. Комісією очолює голова Думи Геннадій Селезньов.

● Київ

Вяхірев дуже хоче СП

Можливість створення «гібридного» російсько-українського підприємства «Газтрансгаз» було розглянуто вчора під час переговорів голови РАТ «Газпром» Реми Вяхірева з керівництвом української держави. Торк український парламент заблокував створення такого СП, бо до його складу плановано було ввести два підземних газосховища в Західній Україні.

● Нью-Йорк

До операції — лічені дні!

Операцію на серії Президентів Росії Борису Єльцину може бути проведено вже наступного тижня. Про це заявив великий американський кардіолог Майк Дебей. За його словами, в наступні вихідні дні він вилітає до Росії для проведення консультації з лікарями президента. Точної дати проведення операції поон що не призначено, підкріплює Дебей, прощаючи: «Ми сподіваємося провести її наступного тижня».

● Валлетта

Ім не потрібна дружба з НАТО

Малта виходить з програми НАТО «Партнерство задля миру», заявив нинішній закордонних справ цієї країни Джордж Велла. Він зрозумів, що застав невдоволення після приведення до прижиття членів нового ряду, сформованого Лефорською партією, яка перемогла на парламентських виборах, що відбулися минулої суботи.

● Люксембург

Геть візи!

Болгарія, Румунія та Естонія зажадали у авторитетних Європейського союзу скасувати візовий режим щодо їхніх громадян. Цю вимогу було передано міністрам закордонних справ ЄС, які зібралися в Люксембурзі. На сьогодні візовий режим для в'їзду до ЄС уже скасовано для поляків, угорців, чехів, словаків та словенців.

● Прага

Конкурс — шість на місце

У Чехії розпочато передбачену кампанію з виборів верхньої палати парламенту — Сенату, що відбувається в середині листопада. 500 кандидатів, які претендують на 81 сенаторське крісло, висули 23 політичні організації країни.

За повідомленнями кореспондентів «Г» та інформаційних агентств.

Ближче до народу, панове мільйонери!

СВОГО часу «Г» ознайомила читачів із змістом щорічної доповіді керівника програми розвитку ООН про соціально-економічний стан населення 4-х країн світу. Високою факція не радовав: «Розріз між багатими і бідними стає з кожним роком все відчутнішим». Це тенденція всесвітня і українських економістів.

Розмірюючи над розв'язанням проблем викладачів і бідних корисно звертати до ідей відомих політиків і державних діячів різних країн. Наприклад, до досвіду мудрого політика, колишнього президента США Франкліна Рузвельта, який з успіхом регулював відносини між різними соціальними групами, сприяв угоджувальності їх інтересів, ліквідував гострі соціальні конфлікти в період «великої депресії» у Сполучених Штатах 1929—1933 років.

Того часу економічна криза зачепила майже всі промислово розвинені країни світу, але особливо глибоко та руйнівню була в США.

Франклін Рузвельт, обраний президентом США наприкінці 1932 року, разом з своїми однодумцями тавро опинив ситуацію в країні і за короткий термін роз-

робив нетрадиційні соціально-економічні програми подолання кризи. Причому, йому довелося докласти чималих зусиль для того, щоб ці програми і відповідей до них проекти завоювали б схвалення більшості в конгресі США.

Основи програми склали заходи для створення нових робочих місць, рішення проблем безробіття, відбудови промисловості, створення нових великих підприємств, доріг. Для цього залучили декілька мільйонів робітників і кваліфікованих фахівців. Одночасно президент серйозно обмежив прибутки монополій, зміцнював втручання в інтереси великого бізнесу. Внаслідок цього істотно зникнулися прибутки «наблаготів», що, природно, викликало опір монополістичних об'єднань, багатих власників. Останні не лише чинили опір діям президента, а й загрожували йому, звинувачуючи у зрад принципам приватного підприємництва. Проте Рузвельт був небагачем і відповів своїм опонентам, що «багатство являє не є результатом індивідуальних зусиль, а його власники зобов'язані праці багатьох людей».

Напружена реформаторська діяльність американського президента і його адміністрації увінчалася успіхом. Глибоку кризу бу-

ло подолано, зменшилися безробіття, поступово вухало соціальне лагунження. Уже в середині 1933 року показався промисловий виробництво, відбудовувалися фермерські господарства. Люди почали відчувати зміну життя на краще.

Надіміре забагачення одних громадян і нове збубиження інших, збільшення розриву в економічному розвитку країн і народів — тенденція антигуманна. Не важко уявити, до яких соціальних лих вона може призвести в майбутньому. На жаль, подібний розвиток характерний останніми роками і для нашої країни. Україна за соціально-економічним рівнем розвитку знаходиться нині на 80-му місці в світі, з кожним роком спускається все нижче.

Отже, одним із головних завдань політики усього світу (разом із зміцненням міжнародної безпеки, розвитком економіки і культури) має стати поступове скорочення розриву в соціально-економічному розвитку різних країн. Зрозуміло, це завдання має бути пріоритетним і для діяльності ООН як головного гаранта стабільності і безпеки всіх народів нашої планети.

Михайло БУЛАШ, доцент, кандидат економічних наук.

УСІ РОБОТИ ГАРНІ?

Твердження, нібито була-ліх праця почесати, у Німеччині, як з'ясувалося, пірне лише частково, бо представників цілком певних професій.

До них, як свідчать підсумки опитування журналістського Інституту різних професій, передусім належать лікарі. Респонденти в переважній більшості випадків — 85 відсотків — поставили їх у списку з 12 пунктів на перше місце.

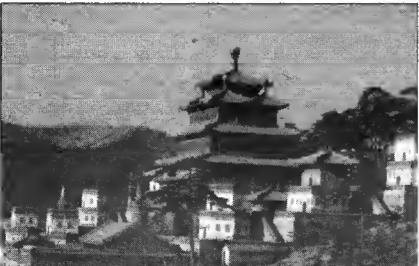
За «людям в білих халатах» ідуть «люди в чорних

мантиях» — адвокати. На їх користь виявилися 85 відсотків учасників опитування у східних і 40 відсотків — у західних землях.

Служителі закону обійшли в своєрідній заочній суєречній службові, ніж і в культурно-освітній сфері зайняли другий рядок у списку популярних професій. Самі представники адвокатської гільдії вважали такі зміни закономірними: бо професія адвоката стала останнім часом досить популярною насамперед

на сході ФРН, де число адвокатських контор помітно зросло, а від зусиль їхніх власників громадяни мають цілком відчутну користь.

А ось політикам мало хто заздрить. Вони посіли в списку і в цілому, поступившись останнім рядком лише офіцерам бундесверу. Не дуже жалув публіка і пишущу та знімаючу братів. Журналісти, очевидно, через свою настирність, опинилися за результатом опитування на 10-му місці.

На знімку: найбільший імператорський парк у Китаї — літня резиденція у місті Ченде, побудована два століття тому.

Комісія Тернопільської України з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства пропонує ознайомитися з поданими Мінхорон здоров'я статистичними матеріалами, які свідчать про стан здоров'я населення, характеризують матеріально-технічну базу, кадрове забезпечення медичних закладів, стан фінансування медичної допомоги в Україні.

Комісія БР своїм рішенням, що публікація цих даних матиме інформаційно-охоронний характер, формує належний спосіб роботи, поліпшення ставлення громадян до свого здоров'я, сприятиме формуванню погляду на реформи в системі охорони здоров'я.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГОЛОС УКРАЇНИ

«МАЛЮК» У НЕБЕЗПЕЦІ...

Сумна статистика: у половині породиць в Україні відсутнє материнське молоко. Саме, що ризик неможлив — продукція Хорольського молочноконсервного комбінату дитячого харчування — «Віталак» і «Малюток». А з 3-місячного віку — «Малюк». Виробництво просто унікальне. Ще за п'ять років тому воно забезпечувало 2/3 колишнього Союзу, а нині реалії такі, що за рік-два комбінат може припинити своє існування. Образно кажучи, померти від старості.

— Проблема реконструкції назриває давно і про неї знають у високих київських кабінетах — розповідає директор Микола Гавриленко. — Але крім обіцянок — жодної допомоги. Хорольці просять не так вже й багато — мільйонів п'ять для нагальних потреб. Хоча б під процентний кредит. Ім відмовляють, а тим часом на десятки мільйонів державних доларів із-за кордону завозяться німецьке дитяче харчування сумнівної якості й обмеженого попиту. Де ж тут логіка? Адже «за буром» до хорольського дитячого харчування, а також до сухого молока інтерес надзвичайно великий. Лише підтримай свого рідного товаровиробника, і витрати окупяться сторицею.

Сьогодні комбінат самотужки тримається на плаву. Випускає без державної підтримки дитяче харчування, хоча від пропозицій перепрофілювати виробництво немає вибору. Зарплату виплачує регулярно, пенсіонерів забезпечує доплатою та безкоштовними лікарями. Минулого року здали в експлуатацію середню школу на 500 учнівських місць, нещодавно розпочали зводити новий 60-квартирний будинок.

Григорій ГРИНЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сертифікат, наш друг і брат

Який зв'язок між сертифікацією продукції та податковою дисципліною? Здається, прямого зв'язку немає, бо продаєш ти товар сертифікований чи ні, а податок усе одно платити, якщо, звісно, він не п'яничий.

Але Податок у нас, як відомо, сплачується з прибутку. От і уявіть собі ситуацію: продаєш ти комусь у Києві несертифіковану курочку, і на розу. Продавцю це ж нічого. Все настільки очевидно, що й потриваліше до торгів, не виступивши одержати жаданий прибуток, тоді і податку з тебе не виймаєш.

Жарту жартує, а як на ділі? Колись бар'єром на шляху торгівлі низької якості був ГОСТ, а з 1993 року в Україні діє власна система контролю й сертифікації продукції — УкрПРО. З титом, що конкурсує з продаж грібів або інших дрібних проти отримувати тим грібів, а в УкрПРО розміна коротко: або одержувати сертифікат, або — не бачити тоді ні ринку, ні прибутку. Але для бізнесмена і торгівлі з надруку на її неадекватно зроблено винятки. Тобто, якщо він випускає чи продає ту саму курочку, сертифікація для нас (до 01.07.97 року) річ абстрактна, може бути робити, може й ні. Не виключено, що така відступка когось буде на руку як легальна можливість заробити на курчій ділі. Мі іншим, сарказм слухаючи податків: «

Але податковий бізнесмен, він працює на перспективу, обираєт все-таки інший шлях і отримують українські сертифікати уже сьогодні. Приклад — київська фірма «Технобуд». Цікаво, що вони продає і встановлює складові рушійні механізми, які давно вже мають власний сертифікат якості, визнаний у Європі. Що називає «Технобуд» це й інші сертифікати. На це зазначають у «Технобуд» — гарантія того, що всі ці підшипники, перекоси, напівні, українським, вимогам безпеки життя та здоров'я».

Тобто дах на голову клієнта не впадає, він отримує прибуток, а держава — ні.

Виктор ГРИНІВІЧ.

Працювати можна і не в тепличних умовах

— Пере Володимиріч, зараз податкові інспекції за наказом Президента ліквідовують. З яких результатів звернує робота Хмельницького інспекції?

— Справді, Президент прийняв рішення про створення єдиного контрольного органу — Державної податкової адміністрації. За цим гарні. Але, як я вже погала, зміна інспекцій, це не означає ліквідації окремих країнної роботи. Відома історія стверджує, що результат у тім, як інший справу передає залежить від людини. Ці професійні підготовки.

Моя найближча мрія, то воно не працює в тепличних умовах. Але чого в Україні неспів, як мого б сказати за 9 місяців цього року ми зібрали кошти до бюджету більше, ніж за весь 1995 рік. Доходять частину бюджету виконали на 103 процент, тоді як Україна не змогла сплатити й 30 відсотку застат управління економіки, фінансів і митної справи та високій професіоналізм працівників податкової інспекції. Співалими зусиллями ми добиваємося відплати дисципліни сплати податків і юридичних, і фізичних особам. Як результат, суми арештовані і стягнуті, і перемінені суми несплатених податків через брак коштів на розрахунок руху. Але і медіою по місту незначна — становить тільки 4% від загальних надходжень, а в області цей показник менше.

Отже, можна вважати, що місійний бюджет не порожній?

— Пенсію мірок. У Хмельницькому справно платять зарплату учителям, лікарям, працівникам устатку культури, спорту, комунального, транспортних тощо.

СВІЙ «білий» працівник, податковий інспектор, відіграв адміністрації, керівний почути у офіс Президента України Л. Кучми.

Тетяна Коваленко, начальниця податкової адміністрації Запоріжжя, сказала про це з акцентом полтавчанам. Досягнута Тетяна Петрівна не раз доводилося чужою ставу справ. Справда, з політологією ми всі знаємо, що таке прями і непрями податки. Казали, що у нас переважують прями, хоча насправді все було інакше. І ПДВ, і акцизний збір — непрямі податки — вони і переважали. Отже і виходило, що перед Богом усі рівні, а перед законом — найпритирніші.

Недарма кажуть чим більше податків, тим не багатіша, а бідніша держава. Тимею абсолютно правимим вважає Тетяна Коваленко рішення про ліквідацію реформування податкової системи. І тут-таки додає: водочасне із запровадженням тотальної системи контролю. Загальною, що всі фінансові санкції

і кримінальну відповідальність за порушення податкового законодавства, хоч як це парадоксально, у нас передбачено для юридичних осіб. А ось громадянина до кримінальної відповідальності аж ніяк не притягують. Навіть штрафні, направлених справи до суду, натуральних контр, податкові органи отримують припис «Стягнути з фізичної особи не можемо» і йдуть з тим, що у неї нема чого брати. І водночас, як стверджує співрозмовниця, у нас усе є громадянин, які, через проблеми у законодавстві, заволоділи дуже великим капіталом. Скажімо, дві жінки займалися експортом окорків і малай доводилося 45 мільярдів карбованців і наполовину менше — друга. Це тіляки те, що податковий інспектор зміг виявити зустрічними переїздами.

Дехто з громадян постійно консультується з юридичними особами, має розглянути мережу реалізації товарів не тільки в Закарпатті, а й в інших містах.

На жаль, каже Тетяна Коваленко, мораль багатьох податків не в тому, як чесно працю-

вати, а які замшити якнайбільше в свої кишень. Багато хто і непередбачує, що зобов'язаний грати в бізнесом, реалізацію власно-настільних матеріалів, до запровадження патентів і фіксованої ставки податку на прибуток у збиток не поважають прибуток. А коли запровадлюють патентування — для придбання патенту гроші враз зникають.

Свого часу була така економічна категорія, як податок з обороту підприємства. Він приймав шляхом надходно на бюджет, обмінюючи рахунок підприємства. І не було недолати. Нині видаються ПДВ. Підприємство платить цей податок іншому підприємству, що не є власником і яке мусять видати його до бюджету. Але у нас не виходить, як кредитування саме одного, бо останнє підприємство чужий ПДВ до бюджету відрізує не видає, а користується ним. У бюджеті через це виникає недовідок, зростають бюджетні дефіцити. Питання вимагає реформування.

На думку Т. Коваленко, податкової служби саї саїда

Досвід

право безперечної статтями платіжів. Ажале білий підприємства часто не знають, кому платити наприклад. Нерідко діють за приписом: спочатку тому, хто більше можливості отримувати. Отже, фінансові санкції розуміють було б зосередити в одних руках. А підприємства, залежно від термінів, самі могли б регулювати черговість. Во часто по одному з вилів податків у підприємства бунтують переплати. Тим часом податкова служба не може зробити «перекладання», бо на це не дають фінансирів, а тепер — казначистів. Ось у Запоріжжя практично всі підприємства металургійного циклу працюють на експорт. І коксівському заводу, і алюмінієвому комбінату, і ферроалюмінієвому заводу винні до 300 мільярдів карбованців, тоді як вони винні по 50 мільярдів податку з прибутку. Хіба це порівню по відношенню до аляка Петра — сталевара, якому байдуже, на якому рахунок у бюджеті перебівають гроші зобави ним і своїм?

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Продавці... повітря

Від першої особи

Коли пошкварився у даминого привітання, чим він займається, той відповість — Продаю повітря.

Я розумію. Він купує товар за однією ціною, а продає, звичайно, за вищою. Цим, на жаль, сьогодні займається майже все населення держави. Тільки кожен у межах своїх можливостей.

Заснувавши ці співзвучні невеличкі фірми, — продовжувач привітання, — продавці продають чесно. Але надмірний продаж приносить поступово відійти в тінь. Більше половини робочого дня я шукаю, як ухилитися від численних нерозумних і необоритованих відрахувань. Зрештою, викликається оптимальний варіант і я вже майже два роки не плачу жодних податків. На мою думку, 90 від-

сотків інших крутих бізнесменів робить так саме. Бізнес сьогодні — майже повністю криміналізований. Але що вдієш? Якщо працюватиш тільки на податків, чим програтиш сідом?

Тяжкобо переконаний, що владні чиновники, які формують податкову політику, просто не зацікавлені в її досконалості. Ажале тоїчого не перераховати в їх кишень. А так, щоб обійти ту чи іншу податкову розгінку, щось їм вдалося. Причому, але державний інтерес мало хто турбується. Всі шукають лише власну вигоду.

Зависав Микола ГОРБАТ.

Закарпатська область.
Мал. Аватарів АНДРЕЄВА (шпирформ).

ПЕТРО ГНАТЮК — людина неординарна вже тоді, що очолює одну з країн в Україні податкової інспекції.

— Як же вам вдалося досягти такої високої дисципліни серед платників податків?

— Перш ніж відповісти на це запитання, я хотів переконатися, що останнім часом державні податки не зменшилися, а збільшилися. Справа в тому, що скадали різні основи бюджетних надходжень, — це акціонерні товариства «Укртелеком», «Арс», «Повітря», цілий букет переробників із стабільним фінансовим становищем, металургія, кондитерська фабрика, пивзавод. З'явився і ряд потужних фабрик з інформатичним підприємством як-от «Транс-Івар», «Агро-Поділья», «Ватерсервіс», хоча чесно і відносно слухаючи податків. Та, бачую відвідує, з 19 тисяч платників податків не всі віддають гроші в бюджет. Саме на виявлення таких хитрощів і спрямовані служби нашої інспекції. Тільки за 9 місяців ми перевірили понад 33 тисячі підприємств. Додатково нарахували з бюджету 11 мільярдів гривень або 14,5 відсотку до загальних надходжень.

Крім цього податкова інспекція завжди під пильним контролем торгує через контрольно-наглядові апарати, реєстрацію своїх підприємницької діяльності, впровадження акційних мас тощо. Понад 6 тисяч робочих приналежностей до дисциплінованої і адміністративної діяльності. А ось проти 10 осіб зовнішніх надходжень за нашими матеріалами правоохоронні органи порушили кримінальні справи. Та діємо ми не тільки каральними методами. Досить часто допомагаємо юридичним особам от-

римувати гроші за реалізовану продукцію чи надані послуги з об'єктам господарської діяльності, що розташовані навіть за межами України. В цьому плані ми налагодили особисті контакт з колегами із Росії, Білорусі, Прибалтики.

Петро ГНАТЮК, заступник начальника загальної надходжень становлять місцеві податки?

— Із 77 мільярдів гривень, отриманих за 9 місяців, місцеві податки становили 3,8 мільярдів. Це досить-таки високий показник забезпечення наш Хмельницький регіоні грошми. На цьому вже сьогодні офіційно обговорювало 13 тисяч суб'єктів підприємницької діяльності, і тільки внесок до бюджету перевищує 2,5 мільярдів гривень. А всі інші мільярди збори, і понад 14,5 відсотку, не створює й половиною ринкового збору.

— Виходячи з підсумків вашої роботи, не важко помітити, що зовнішній податкової служби не скрізь вітають?

— Мете ринку, до податкобачивача не ладно всі з цієї Рішської імперії та Київської Русі. Не кожен хоче добровільно розставитися з грошми. А відтак — погрози, залякування, фізичне насильство. Скажімо, на початковий етап розслідування податкових розслідувань Миколою Цірюльським навіть стріляли у зброю. І місці, жодя

було, відірвали рукава з піджака... От і доводилося вводити колегі зі зброєю.

— Але ж, як і в кожній правничій структурі, у нас є люди, яких можна спокійно хабити.

— Бити себе у груди і категорично заперечувати — це було б нечесно. Для виявлення таких осіб ми створили в інспекції підрозділ внутрішньої безпеки. За їхніми матеріалами щороку побивається 3-6 тисяч осіб, що винесли найменші злочини на податках. З другої боку, організувати такі умови роботи, щоб людина дорожчала своєю посадою, чесно ставилася до виконання службових обов'язків.

— На завершених роках ми хотіли б почитати ваші тити уряду податкову політику.

— Так, що вона не справляв виконавчою шт. чизняного товаришів, — говорено багато і на різних рівнях. Щодо, що те тільки розмови, а не ринку дії. Але ж парламент неможливо за це не бачити, то варто було б усіх осіб і внески до різномісних фондів звести в один платіж. До того ж, він не повинен перевищувати 35-45 відсотків від прибутку. А для того, щоб товаришів було зацікавити в отриманні надмірних прибутків, варто впровадити регресивну систему надаткування. Скажімо, податок на прибуток підприємства встановлювати в розмірі близько ставки на рівні минулого року. 10% податок цей рівень оподатковується на 1/3 менше, 20% — на 2/3 і так далі. А прибуток понад 60 відсотків до минулого року взагалі не оподатковується.

Михайло ВАСИЛАНШКО.

Хмельницький.

Український виробник волає «SOS», але на плаву поки що тримається

«Іскра» запалає... «Олесик» за «Рафаелу» солодший!

ПРОДУКЦІЯ АТ «Іскра» світиться на потемному життєві. Це не перебільшення. Бо Львівський електроламповий завод — єдине в Україні підприємство, яке виробляє лампочки загального призначення, і єдине серед країн СНД, що виробляє автомобільні лампи-фар.

— Ідея створення електролампового заводу в 1967 році саме у Львові була не випадково, — розповідає спец-директор «Іскри», а нині радник АТ Віктор Демченко. — У той час місто вже мало солідну базу і досвідчених фахівців у галузі електролампового виробництва, складили промисловості. Тут проводили розробку запасів кварцового піску...

Нині «Іскра» об'єднує Львівський електроламповий завод, Львівський завод нитковокатних електродов, СТБТ машинобудування і Корчаківське світлооточне філію. Її виробництво потужність — 1 мільйон ламп на добу. Але тепер пілодрили АТ створити, а виробіле простояють на ремонті. Проще реконструювати завод за велими тривалої причини — немає грошей. «Іскра», аби вона знов спалахнула, потрібні два мільйони доларів. А поки потрібну суму не відшукали, підприємство простояють, робітники не отримують зарплат, а країна — лампочок Гілла.

Технічний директор АТ Ігор Дрибнюк вважає, що вби на якийсь час з «Іскри»

зняли всі податки, вона б самостійно випоралася з ремонтом і запустила свої виробничі потужності. А так підприємство перебуває в депресивному сирі і «дяди» до держкарбінки однак не платять. Лампове виробництво рентабельне. Іскрівська лампочка відповідає світовому стандарту і цілком може конкурувати на зовнішньому ринку з такими монстрами, як «Галіло» або «Дженерал Електрик», не кажучи вже про продукцію КНР. Іскрівці жартують, китайська лампочка так і хороша, що прапорець без винятка «дмухнені і погане».

От тільки вигляд у нашого освітлювального приладу — це невіддільна невіддільна картонні пакувальні трубочки. Щоправда, на експорт львівські лампочки почали вбиратися у кольорові коробки, навіть з інформом, щоб ніхто не повірився, себе засвітять. А відомий товар львівської «Іскри» не тільки в СНД, а й у країнах Європи, Америки.

Українські «промте» зазепіли неізацієністю внутрішнього ринку. Росія, і та запровадила ввізне мито на лампочки продукцію — 25% від вартості товару. Дирекція АТ «Іскра» звернулася до Кабінету міністрів України з пропозицією розглянути питання про існування для імпортерів, про затвердження ввізного мита до 30 % від вартості. Поки що виконавча алада мовчить. Коли найбільш часом що тишу не буде порушено, то саме час подумати про економічну реалізацію свічкових заводів.

ПАМ'ЯТАЄТЕ цукерки *«Волонтер», «Лісок», «Ромашка», «Корівка»...* Солодка ностальгія в епоху «Сніксерів» і «Марсик» має власні пристрасті. Невже навіть діти не співають ову шоколадно-карамеліну казку? На Івано-Франківській кондитерській фабриці роблять усе, щоб тіло не сталося.

Створювати чарівний світ для ласуних в умовах жорсткої конкуренції і зasilли інфляції цукерковий завод не так важке. Та директор акціонерного товариства «Івано-Франківська кондитерська фабрика» Олександр Зборовський має свою концепцію зживання і провітання на солодомому ринку України. Виробляти цукерки нині рентабельно. Фабрика пішла за принципом «виробничий зарплати реалізації, а збути зарплати ірарування виробництва. Річна потужність Івано-Франківської кондитерської — 10 тисяч тонн. Могли б видати й більше, але як каже пав Зборовський, виробляють стільки, скільки можна реалізувати. 50% солодише іде в роздрібну торгівлю, решта — за бартером і на експорт.

Фабрика не чекає милості від замовника, вона сама йде до покупця через мережу своїх фірмових магазинів. Нині — директор-менеджер Олександр Зборовський робить ставку на периферію, створюючи в районних центрах і селках свої торговельні точки.

Зборовський розпочав активну реконструкцію кондитерських ліній. Фабрика тепер має власну машину для виробництва ішоковий меду, що дає можливість зменшити собівартість цукерок, заощаджуючи на кожному кілограмі 20 гривень. Тому цукерка ціна на солодкий товар івано-франківців нині практично найнижча в Україні.

Крім того, щоб задовольнити попит покупців різних категорій населення, на фабриці застосовують диференційований підхід до фасування, адже не кожен може придбати велику подарункову коробку

цукерок. Невадво в магазинах з'являється новинка івано-франківських «Ласочок» — невеличка, з естетичним дизайном коробочка у вигляді скриньки. До того ж пав Зборовський обиде до Святого Миколая забачечити італійські області солодкими подарунками в новій упаковці. АТ, попри важкі часи, не забуває про спонсорство й добрих ілюстії.

Олександр Адамович, як можна нині казати, — керівник нового типу. Економіст за освітою, закінчив курси менеджменту в Астерії, стабувавши в Америці. Це знання і, пробачте за горбачовське ідіому, нове мислення допомогли Зборовському налагодити справи на відстійній фабриці з радянських часів. Вона посідала останнє місце серед 25 українських кондитерок. А 1994 року стала однією з найкращих. Крім керівних функцій, директорство не чужою творчістю: акулі з технологіями фабрики Зборовський розробив фірмові цукерки «Колобок» та «Олесик» (останній улюблений цукерки директора).

І все-таки не так же солодке життя у вітчизняних кондитерів. За рік івано-франківські виготовили продукції приблизно на один мільйон грн, при цьому податки з'їдали близько 900 мільйонів.

Політкова політика — найстрашніше лихо для українського виробника. Якщо посилають цей презент, то виробництво поживається і бюджет, зрештою, матиме

своє від обсягів виробництва. Нині в відставі за держакціями «Іскри» — 87% прибутку, лише 13% залишається на розвиток виробництва. Раніше фабрика мала запас сировини на 2—3 тижні, нині лише вистачає на 5 днів, — каже директор.

Втім, пав Зборовський з оптимізмом дивиться в майбутнє, висловлюючи свої новаторські ідеї з премоуду реалізації власної ілюстії. Два роки тому «Ласочок» давали 4,5 тисяч тонн продукції в торговельну мережу Івано-Франківська та області, нині — лише 500 тонн. Олександр Адамович пропонує зайти у «солодомі» збути магазини обшпохивитися: «Таким чином ми могли б віднести авторитет споживачів кооператив і одержати додаткові торговельні точки для продажу».

Попри лажке економічне сирогодення, АТ «Івано-Франківська кондитерська фабрика» налізко соціально забачечити не тільки своїх працівників, а й пенсіонерів. Усе зараз на змислім загатовлено зачас обчуже безплатно. Характерно, що навіть акції АТ розбачують в руках робітників фабрики. І хоча, за словами Зборовського, вони зшкідкавали в іншоємому інвесторі, та лише на вигляді для івано-франківців умовах, контрольний пакет акцій залишається «чолом», у справжніх господарів фабрики.

Соковий бар «Галичина» маленький, але свій

До Галичини приїхав пізно ввечері. Провішли на колесах дев'ять годин, чесно кажучи, не думало, що доведеться здійснити нічну екскурсію. Іван Миколайович Самойленко, спец-директор компанії «Галичина» — хазади заводів у виробництві натуральних соків у селі Ревенів Катинсько-Бузького району Львівської області, тут-таки ловіло показувати свої володіння.

На той зоряного неба у мільйон бейсін і вайтоване силалас лавина яблук. Якщо дого на них дивитися, здається, що це різноманітний купили яблуків на різних дачах. Приймаючи ванну, спеціальним екскалатором збуваючи погніт вношує в них на переробку.

Подальший цикл виробництва закритий для стороннього ока: залізані баки, безліч трубок та сміховий запах свіжого яблук — ось, набуду і все, що являлося побачити й розкопати.

У кожному чаші кувалетали продукт сокового виробництва. Спочатку — звичайний домашній сік, який можна відвартити на кухні побутового соковиком, потім — концентрований сироп (до речі, саме з такого концен-

трату виробляють сок) і, нарешті, — готовий до реалізації вітаміний сік.

Концентрати прибувають на завод із Голландії. На місці виготовляють лише яблучний. За добу прес може відвартити 200 тонн яблук і отримати з них 10 тонн соку. Сировину у урожайний сезон на ревенівський завод привозять журан і з Волинської, Тернопільської, Рівненської областей. Особлива увага в технології виробництва приділяється воді. Вона проходить багату-пілну обробку. Взагалі, приготування галичанського соку можна порівняти з природним зивірянням плодів: дерево бере натуральні соки з грунту і живить ними лілі. «Галичина» випускає кілька знаменувальних: стовідсоткові натуральні сок — апелісований, янзаснований, яблучний, мультівітаміний та інварти з унікальною «чистотою» технологією без додавання цукру та хімії. Таке натуральне виробництво — єдине не тільки в Україні, а й у Європі. Нарешті в порті комуні на вітчизняних прилавках з'явиться український соковий Голістрий!

1988 році Іван Самойленко почав будувати на лустому полі в селі Ревенів плодосекерний завод, що спеціалізувався на виробництві напівфабрикатів для кондитерської промисловості. Та ось на Прикарпатті подав вітер ринкових змін і навіли директори і галичанів соковий ідеї. Він ініціював односторонній ідеї зорієнтованого виробництва на нашому ринку і довести, що й український виробник може й хоче випустити якісний продукт.

За словами заступника директора компанії «Галичина» Богдана Мозила, у них немає заради для наслідують. Сильнішою мотивацією є ідеї зорієнтованого виробництва. У цих містах компанія має свої представництва. Якійсь дивній уявленню Тетяна-Пак і, звичайно, натуральний

смак — досить екзотичний а епоху харчової війни — має змогу експортувати соки до Росії. Того головне завдання маленького сокового заводика Івано-Франківської області — захистити внутрішній здоровий налос умк України!

Ми маємо привчити співвітчизників пити натуральні соки. Це і єдиний продукт харчування, і своєрідний епікатор здоров'я. Дуже прикро, що молоде покоління вибирає «елікс» та «молоді», коли є напів-зависа корисності, до того ж український виробник — на нм наш соковий королю, пав Самойленко.

І хоча галичанські соки випускають на імпортованій обладнанні за ціною продукту харчування, і своєрідний епікатор лідів вистачає, щоб кожному громадянському України дісталася по ковтку вітамінової епіктури. Проте, з української області — захист вітчизняним, напів-натуральним матеріалом, пав Самойленко не збирається зупинитися на досліджуванні.

У цьому ж напрямку розробляють маленького сокового заводика? Мабуть, основу успіху становить синтез механізації виробництва та людського

чоловіка. Будувати трудовий може позачитати організації виробництва та соціальної захищеності робітників «Галичини». Директор запровадив диференційовану оплату праці своїх підлеглих і за значущістю трудового внеску в загальну справу та за особистим ставленням до роботи. Крім сприятливого психологічного клімату в колективі та справедливих керівних, робітник тут має стабільний (випаді за середньої по Україні) заробіток, щоденне безплатне харчування (дуже смачна домашня кухня) та два відпочинку влітку, Іван Миколайович.

Один цікавий факт помітив я на заводі: у нас лажке свіжими яблукими, а не алкохольними парами... Як-не, що й тому галичанський сок так смачний, незрівнянний та корисний!

Ольга ВАЙШНА.
Київ—Львів—Івано-Франківськ—Київ

**Роби, небоже,
то й начальник поможе**

«... Але до Тцли не поїду»

Проданців тепер стало важче. Абої в селі не в крамощі настрої, відоміються брати квитки, бо не всі одержують зарплату. Дивно, але зростає кількість платовиків. Нещодавно бо вяржений, коли вийшов з в'язниці, йому дали ситничку: як з'ясувалося, посвідчення працівника міліції більшість хочуть і зати безплатно. І в мене платив мізерно. Зараз же в мене грошей немає. Абої в селі не в крамощі настрої, відоміються брати квитки, бо не всі одержують зарплату. Дивно, але зростає кількість платовиків. Нещодавно бо вяржений, коли вийшов з в'язниці, йому дали ситничку: як з'ясувалося, посвідчення працівника міліції більшість хочуть і зати безплатно. І в мене платив мізерно. Зараз же в мене грошей немає. Абої в селі не в крамощі настрої, відоміються брати квитки, бо не всі одержують зарплату. Дивно, але зростає кількість платовиків. Нещодавно бо вяржений, коли вийшов з в'язниці, йому дали ситничку: як з'ясувалося, посвідчення працівника міліції більшість хочуть і зати безплатно. І в мене платив мізерно. Зараз же в мене грошей немає.

Херсон.

Ідемо в зиму

Холодний віт безгрошів'я

Куди лижі нагострювати

Так уже сталося, що поміж рес-на публік міжнародного Союзу саме на території України опинилися чи не найбільше застарілих або, як висловлюються військові, такій, що втратили технічну стабільність, боєприпасів. А це, зрозуміло, в терміні НАТО контингент колишніх радянських військ, прихилили Україні й додатково склали в арсенали України не майже тринадцять тисяч одиниць зброї. Ніякої кількості з різнокаліберними снарядками та бомбами. Тому спеціалісти відком серйозно інформують: «попереджувати, що на-завжди зброю зброю дісталася у спадщину й одна з найскладніших проблем — утилізація значної кількості збройної зброї».

Ситуація безнадійна, оскільки раніше у нас такими роботами ніхто си-стемно і послідовно не займався, відтак практично не існує бездоганно на-прямованих технологій зі знищення елементарних вибухових пристроїв. А це, знешкодження застарілих боєприпасів — справа надто витратна і збиткова. Це ж бо не під нік або пере-псувати, а вибухати й вибухати, да-вати вибухові речовини та вищокремлені латуні, мідь і різні сплави від сталі.

З'явився й інший аспект. Викликає його сутність перипетії. Якщо людина і ніби контролюючи зброю ніби відслідковує ділки збукати на-право-ліва, то що говорити про «металобрук» — неперит-лату, облік та охорона якої й поготи послідовність? Багато хто з нас і «скажи» ви не драмат: алге якупи заскладована відліки гриза прокуція — це майже 20 тисяч тонн концентратів, на-завжди та 200 тисяч тонн на-мідної сталі дефіцитні і до-недана засекречених ма-рок, 50 тисяч тонн пороку і понад 40 тисяч тонн ди-вибухових речовин. Отж, «самоодійність» тут більш ніж небажана.

Хоча підстав однозначно заявляти, ніби справу що в Україні пушено на самоп-лу, у нас немає. У транзі-ційному році в Києві на-завжди відбувся міжнародний на-уково-технічний семінар-виставка «Проблеми і на-прямки розвитку утилізації звичайних видів боєприпа-сів». Міноборони України і Міністерство машинобу-дівання, ВПК та конверсії спільно створили «на-відліки підлітків» та устанів «Спідрукруж», у якій за-дачі практичного вирішення проблем об'єднали спеціалізовані під-розділи Сум і Шостки, Харкова і Ло-зов, Павлограда і Дніпропетровська, Донецька і Луганська. Виникло й ак-ційне товариство «Елліт-текстис-Ін», керівником якого першим аме-риканським компанією «Елліт-текстис-Ін». І овантис, чи не головне: прийнято державну програму знешко-дження звичайних видів боєприпа-сів, придатних для подальшого застосуван-ня і зберігання.

Які результати? Згадані державна програма у тій своїй частині, де йде-ся про розробку базових технологій, створення нового і модернізація дію-чого обладнання, переробку бойової зброї в інший вид зброї, зокре-мля, тож уведення про обсяги неминуч-них робіт існує. Стівляться завдання: в найближчих чотирьох роках знешкоди-ти всі записи застарілої зброї, щоб потім планово щорічно знищувати 10–15 ти-сяч тонн тих запасів, терміни зберіг-ання яких вичерпані.

Дуже хочеться сповідається, що так і станеться. Але віршеності у цьому не-має. Це саме той випадок, для якого принцип «краще пізніше, ніж ніколи» категорично не підходить — буває, що пізно, бо вітраженого—згаданого часу не має, а не дозволено. Ми же могли б про це мовчати, але биши-ще «залаштовано» так, що не викорис-тати за призначенням, воші ніколи «мов-чати» не будуть.

Доступні нам факти та документи діяльності асоціації «Спідрукруж» свідчать: бажаної спідрукружності поки що, на жаль, не виходить. Штаб-квар-тиру об'єднання розташований в мі-стечку Лозовій, де саме чекають знеш-колення сотні тонн снарядів і бомб. Але військовики наatto швидко захо-тіли односторонньо правити бал. З тією ме-тою, щоб самим розпоряджатися ви-рученими коштами, чи і «металобрук», нехтуючи інтереси «суміжників», які й пропонують свої технології та послуги. Зайня чвари, суперечки, не-порозуміння. Позиція начальника ра-

терії, а підрозділ швидко, мовляв, згодилася з компанією «Елліт-текстис-Ін».

Підозрісто запахло, мов пороком, ось чому американці на арсеналі побу-лізу Іуни на Чернігівщині почали бу-дувати утилізаційні потужності вартістю 20 мільйонів доларів у обмін на латуні, що й відчутно вигідно зі снарядів. Усе я-но? Її абсолютно вигідно? Вітм, хоч би як там було, але, зваяжши всі плюси мінуси, ухвалили домовленість, то які можуть бути вагання? Але тут заупа-ли, з якої речі американці, спорудили перший модуль, яке вивозити латуні? І тоді спросту, що на цьому не «трюк руш» своїм бізнесмен від армії та ко-мерції, яким ця латуні дається без-платно?

Аж у нас часто виходить, з'ясування, де тут правда, а де вигадка, затігую-чи, не вносячи ясності, а натомість ла-мучою-блокуючи справу. І вже аме-риканці дивуються «державним нерозу-мінням державної програми дезакти-зації українських державних устано-ва».

Без жодного пострілу

необхідно обійтись, знешкоджуючи величезні нагромадження непридатної для використання бойової зброї

кетно-артилерійського управління Міноборони України Івана Парика, який відстоює «об'єднання зусиль усіх заці-кавлених і спроможних сторін», за-писується, схоже, хорощим побажанням.

Шоло СП «Елліт-Київ» звужува-ли пристрі. Аби забити цю, тре-ба знати, куди американці перні на планеті зброю, чи тогді такі зако-нувати глибоко в землю або опускати на дно моря та океанів відліки бойової ар-сенали. Відтак у них з'явилися перші технології з демонтажу гриної про-дукції, яку так і не було використано.

А є технології — виникли і фірми, які спеціалізуються на утилізації звичай-них видів зброї та вибухівки. Лагую-ть підписати: є фірма — і їй кон-версія та відповідний конверсійний ринок. Так от, генералом і полковни-ком з нашого Міноборони не забури-лися доручити, що вони не зрозумі-ли, чому потрібно залаштувати кон-курс-відбір серед американських пар-

тнерів. Вони, схоже, близькі до думки, навіть їм цей хлопці, якщо ми самі не знаємо, чого хочемо, і ніяк не розберемо-ся, потрібні чи ні нам послуги в них ді?

До речі, військовики не відразу про-зоро визначили цілою послугу, як і спроможні запропонувати свої науков-ці та виробничі. Алге серед них оголошено конкурс на кращий про-єкт зі знешкодження боєприпасів з по-дальшого переробкою нитих речовин і відокремлення металів для випуску суро цинильної продукції. Але чомусь довго трималося майже на ріш «за-своєвої таємниці», акому з-понад де-сяти поланів проєктів «потанали». То і він викликає питання: за цього приво-ду чоток-підток, які зрозумі-ли, підліткою не мали й не можуть мати нічого спільного.

В Україні кожному компетентному і відповідальному на державному рівні має бути кише-чким доручено роль координатора утилізації застарілих бо-

єприпасів, — тасро вважав дніпропет-ровець, кандидат технічних наук Олек-сандр Бабич.

Ного, чого чомусь варті. Олександр Сергієвич свого часу як не слинів в Україні захистив «закриті» дисертацію в шарній запобігання екстремальних ситуацій та ліквідації їх наслідків. Нині він один з керівників асоціації «Спідрукруж» і МП «Модуль», що засноване у Дніпропетровську також займає реалізації непересканих варіантів «перепрофілювання» боєприпасів з ви-чертним терміном зберігання.

Олександр Бабич розповідає: так: приробка будь-якого стійкого дна, по-перше, кожен окремий аспект отруйних речовин, потребує застосу-вання специфічного джерела енергії — стиснутого повітря. Для його іонують традиційні засоби — компресори, які не завжди витримують істот. Тож їх можна замінити технікою, яка працю-ватиме за принципово новим, стовід-сотково надійним принципом — з ви-користанням розривних умовиш.

ракетного палива. Звідси дещо несподіваний і вельми оригі-нальний проєкт конверсії від-жиско боєприпасів, за який, не сумніваючись, за рублем уже давно б спохилили обома руками. А у нас, м'яко кажу-чи, нічого.

Але сподівається, що в Україні «зправляється» і «стає на варту» понад п'ять мільйонів різноманітних воєнних снарядів. Чи треба нагадувати, що і мо-ни, на жаль, не безлімовні? Натомість сконструйовані колек-тивом Олександра Бабича, де теж високотехнічно, за який, не сумніваючись, за рублем уже давно б спохилили обома руками. А у нас, м'яко кажу-чи, нічого.

Та й не все. Є можливість відіти ту ідею, над якою в сніт вже давно побивається, не знаходячи рішення. А новий принцип «елементарних» во-гнегасників підкавав дніпропет-ровським розробникам спосіб обладнати персональні авто-матомізованими воєнними системами автомобілі й тракто-ри, інші транспортні засоби та силові агрегати, виробничі технологічні комплекси. Тобто, складови машину чи мотую-чи якусь заводу, можна одразу оснастити їх засобами воєнності. Там, прийнявши, де приховано небезпечні «де-реси», досить було з'явитися на першому язку пошуку на дивити чи якомусь устаткуван-ню, в електромеді, як відразу спра-вували автономна протипожежна система.

Кажду, що це — здійснення давньої мрії і машини-об'єднання, і тіх, що ек-сплуатують іно техніку. Але ми чудово розуміємо, що пропонують Олек-сандр Бабичем і його однодумцями конверсійні варіанти історичного ви-користання (так і хочеться докинути, що й потенційно) вибухових речовин — це одне з багатьох дивовижних аспектів проблеми демонтажу застарілих бо-єприпасів. Він нам з'явився показовим, бо воєнності історично вживався в засоби безпеки та охорони від тра-гедій і трагедій. Справді, краще не ви-гадаєш.

І знаємо, що у нас так є мо-жливості перетворити це в технічну-ність Чорнобиля, як уже називають за-сладовані гори старих боєприпасів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО
Дніпропетровськ.

Арифметика для заокругленого лічильника

Читач нашого газети Віталієм Семенюк із Вінниці про-понує всім розв'язати задачу енергетичним задачу. На перший погляд, вона простястка. Та оскільки результат, ви побачите, має живу повноту в дурні.

Першу умову задачі викладає в Постанові Кабінету № 1002 «Про персоніку товарів (робіт, послуг) в умовах грошової реформи». Газету іриту постанови читач при-не до корінку «Голосу України». Другий пункт до-кументу «...застосовують умовні задачі... Перерахування цін здійснюють з дотриманням такого парифу й заокругле-ння: цифри в останньому розряді до 0,5 відкидаються, від 0,5 і вище заокруглюються до однієї копійки».

Тут, зрозуміло, все зрозуміло. Тепер про другу умову. До введення нової плати за одну кіловат годину електро-енергії (для міських мешканців) становила 8,300 копую-карбованців. Запитуються: скільки коштує один кіловат те-пер?

Подаємо, вища математика! усміхнуться декотрі,

— 8,3 копійки. 0,3 копійки, згідно зі згаданою постано-вою, відкидається, отже залишається 8 копійок.

Поміститься, напевно! Висноє, математичні дії викона-но правильно. Проте в енергетиці, з'ясується, сучо арифметика. Розрахунок нашого читача, обрано кажучи, до лампочки. В управлінні енергопостачу йому назвали іншу цифру — 83 копійки за один кіловат (7) кіловат.

Чому обчислення здійснюють у нових вибірах? — це за запита на заступник начальника служби збуту енергії «Вінницького енергопостачу» Євген Оліниченко відповів так: «Не не-має забіжати, так ринкові принципи». Національна комі-сія з питань регулювання електроенергетики. Воєн ж за-новила нові тарифи — 83 копійки для міських мешканців, 78 — для сільських. Співрозмовник порадив «заокругляти» цифри на лічильнику. Мовляв, що ж тут особливого.

Головний економіст відділу при управлінні економіки облдержадміністрації Людмила Давидчук була дещо іншої думки. «Для чого займатися самостійністю, — запитувала Людмила Степанівна, — з одного приво-ду з реалізації Меконіоміки, і ним і треба користуватися споживачам». Саме в цьому документі, за словами Давидчук, наведено кон-кретні приклади з оплатою за 79 кіловат-годин. Щоб от-римати потрібну суму, слід високотехнічною арифмети-кою розділити на 10, потім перемножити на 83. І що ви-ходить? «На мою калькулятору, — подас співрозмовниця, — сититься цифра 655,7. Стоїть мимко 6 гривень 55,7 копій-ки. 0,7 копійки заокруглюються до однієї копійки, отже, треба 56 копійок — саме стільки коштують 79 кВт-го, електро-енергії».

Ось тоб, бабю, й «арифметика» для «заокругленого» лі-чильника. Без калькулятора не розберіться...

Виктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Пам'яті великого тренера

Його життя обірвалося 7 листопада 1993 року в Бухаресті під час матчу київського «Спартак» на Кубок Європейської федерації гандболу. Ігор Садокимович Турин пішов від нас, переживши на боювому посту. У перерві між таймами він дав останню у житті тренерські настанови своїм дітям-чаткам.

У листопаді нинішнього року йому 60 виповнилося 60. Утім, що вквітши, небувалана доля. Але тисячі людей пам'ятатимуть великого тренера, якого за визначні досягнення в спорті ще за життя було внесено до знаменитих книги рекордів Гіннесса. Під його керівництвом київський «Спартак» 20 разів здобував звання чемпіона СРСР, 13 — володіти Кубком європейських чемпіонів. Збірна Союзу, якою керував Ігор Садокимович, двічі вигравала звання чемпіонів світу і стільки ж Олімпійських ігор.

Враховуючи ці досягнення і шаноуючи пам'ять великого маэстро, Європейська федерація гандболу (ЕНГ) вирішила широким провонати міжнародний турнір гандболістів серед жіночих національних збірних «Кубок Турчина».

Як розповів президент УФГ, заступник міністра транспорту України Віталій Реня, ці змагання дістануть підтримку Прем'єр-міністра України Платона Лазаренка. А організаторів комітет турніру очолює Віце-прем'єр України Іван Курак. Виявили бажання стати спонсором ряд відомих фірм та організацій, серед яких Українська міжбанківська валютна біржа, яка очолює відомий політик, народний депутат України Валід Гетьманюк.

Виконавчий директор ФГУ Борис Кумачев показав журналістам, яких

чимало зібралось на прес-конференції, присвяченій відкриттю турніру, великий, зроблений із коштовних металів, дуже красивий кубок, виготовлений італійськими майстрами.

Отже, завтра старт Пропонуємо календар ігор, які відбуватимуться у київському спорткомплексі «Меридіан»:

7 листопада, 16.30. Україна — «Спартак» (Київ), 18.00. парал-відкриття змагань, 18.30. Росія — Словаччина, 2 листопада, 14.00. «Спартак» — Росія, 15.30. Словаччина — Україна, 3 листопада, 12.00. Україна — Росія, 13.30. Спартак — Словаччина.

Віце-президент «Інфоспорту» — комерційного представника ФГУ — Володимир Паташенко повідомив, що матчі турніру відбуватимуться найдовісвітніші арбітри: київки Віктор Конюхінський та Сергій Шаль, львівська пара, яка працювала на Олімпіаді в Атланті, Георгій Гутерман і Фелікс Гедвілас. Головний суддя змагань, делегат ЕНГ, видатна українська гандболістка, олімпійська чемпіонка Галина Захарова.

— Як на мене, — сказав головний тренер національної збірної України Леонід Ратнер, — кращий час для цього турніру — друга половина листопада. Тоді буде більше бажання із числа найсильніших збірних Німеччини, Голандії, Гадаю, що організатори в майбутньому не вразують. Турнір має стати одним з найпрестижніших світу. Щого заслужив незбутний Ігор Турчин.

Отже, запрошуємо прихильників гандболу побувати на матчах у спорткомплексі «Меридіан». Вхід безплатний.

Віктор БРАНІЧКІЙ

Газета «Економика и жизнь»: компетентність та інформованість

• Щотижневик «Економика и жизнь» — лідер ділової преси Росії та СНД, флагман виданнях до «Економічного життя», який представляє десятками ділових газет і журналів, науково-дослідних та виданих підприємств, інформаційних агентств та регіональних центрів, що охоплюють величезний економічний простір. Загальний тираж щотижневика «Економика и жизнь» разом із галузевими та регіональними додатками перевищує мільйон примірників. Співпрацюючи з «Економікою і життям», ви виходите на прямі контакти з діловими колами Росії, СНД і ще з 55 країнами світу, де передплачують нашу газету.

• Газета «Економика и жизнь» — найстаріше російське ділове видання, разовий тираж якого в 2,5 рази перевищує тираж центральних ділових видань країни разом узятих.

• «Економика и жизнь» — найгнучливіша російська ділова газета. В інформації, статтях, коментарях вона охоплює ретельно усі інтереси і сфери економічної діяльності:

- законодавче законодавство
- податки в усіх сферах підприємництва
- банки, цінні папери, товарні ринки
- страхування, інвестиції, митницю
- нерухомість, землю
- високі технології, зовнішню торгівлю
- проблеми регіонів, добробочинність
- реформи та гілки влади.

Якщо ви хочете вибійти на ринки Росії, країн СНД та багатьох зарубіжних — передплачайте «Економику и жизнь»!

Передплата щотижневика «Економика и жизнь» можна в усіх пунктах передплати в Україні до 23 листопада 1996 року.

Передплата ціна на перше півріччя 1997 року:

— для індивідуальних передплатників (індекс 50180) — 54,6 гривні;

— для підприємств і організацій (індекс 32089) — 111,6 гривні.

(Каталог періодичних видань Росії і країн СНД на перше півріччя 1997 р., стор. 13).

Після 23 листопада 1996 року газету «Економика и жизнь» можна передплатити у відділеннях за яким Україну на будь-який період, починаючи з лютого 1997 року.

Наше представництво в Україні: тел/факс (044) 290-91-47.

Реклама

The British Council

BRITISH GOVERNMENT CHEVENING SCHOLARSHIPS COMPETITION FOR ENTRY TO BRITISH UNIVERSITIES AND RESEARCH INSTITUTIONS IN AUTUMN 1997

The British Government Chevening Scholarships Programme, administered by the British Council, provides the opportunity to undertake postgraduate study or research in Britain, at any level, for between three months and one year. The Scholarships cover academic fees, living allowances and one return journey from Ukraine to the place of study.

The British Government will be offering up to twelve scholarships for the academic year 1997/98, in areas relevant to Ukraine's political, economic and social development. These are:

International Law	International Relations	Media Studies
- legal institutions	- conflict resolution	- journalism
- criminal justice	- minority issues	- broadcasting
- Economic Policy & Reform	- Politics	- Publishing
- applied economics		
- banking		
- Public Administration	- Social Policy & Services	- Police Studies
- civil service administration		
- regional development		

Successful candidates will:

- be outstanding in their field
- have very good written and spoken English
- be aged between 25 and 40 (approximately)
- have a first degree (diploma)
- be citizens of Ukraine

Initial selection will be by open competition based on completed application forms. Short listed candidates will be invited to interview in Kyiv in late January/February 1997. Selected candidates will have to pass an English test before their awards are confirmed.

Application forms can be obtained from the British Information Centre at the British Council, 91 Bessarabka Prospekt, Kyiv 232 004 (telephone Kyiv 294 5518/2978), or from any of the British Council's regional centres listed below.

The closing date for receipt of completed application forms at the British Council in Kyiv is Friday 22 December 1996. Candidates will be informed if they are being invited to an interview by Monday 29 January 1997.

Application forms and other documents submitted to the British Council will not be returned to candidates.

British Council Ukraine Klavdiy Stetsko University Room 823, Maidan Svobody 4	British Council Lviv Lviv State University Room 237, Universitetskaya 1	British Council Odessa Odessa State University UL, Petra Velykogo 2
---	---	---

Application in Kyiv only on 29/10/96

Арбитражним судом Автономної Республіки Крим розглядається делo № 1259-5 о признанні банкрутом фірми «Бакс ЛТД», Красноперекоск. Юридический адрес: 334900, Красноперекоск, 10 мкр-н, д 10, кв.14.
По имущественному требованию кредитору могут обратиться в арбитражный суд.

Реклама

Український общественний благодотвірительний Фонд защиты от безбрачності на основании приказа Минюста № 13/5 от 09.06.95 г. прекратил свою деятельность.
Претензии принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления по телефону 229-76-13.

Арбитражним судом Херсонской области (Херсон, пр. Ушакова, 47) по заявлению Государственной налоговой инспекции по Комсомольскому району Херсона возбуждено дело о банкротстве ЧП «Трекс» (Херсон, ул. Лесная, 2, кв. 21), расчетный счет № 644414 КБ в «Приватбанк» Херсона.
Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Услуги по безналоговому экспорту товаров в Россию.
Тел/факс: (017) 222-76-58, 222-80-13.

Арбитражним судом Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкіна, 34) возбуждено дело о банкротстве:
1. Мало частного предприятия «А. В. К.» (340000, г. Донецк, ул. Артема, 57, расчетный счет 2468138 в дирекции АК АПБ «Украина» г. Донецка, МФО 334248), дело №28/3-136.

2. Мало коллективного предприятия «Интрант» (340017, г. Донецк, пр. Мира, 42, кв.55, расчетный счет 4468412 в Донецкой областной дирекции Укробанка, МФО 334011), дело № 18/4-36.

3. Общества с ограниченной ответственностью Торговый дом «Аудио Украина» (340055, г. Донецк, ул. Артема, 80, ком.119, расчетный счет 467163 в акционерно-импортном банке Украины, Донецкое отделение, МФО 334817), дело № 30/2-95.

4. Закрытого акционерного общества «Дона» (340103, ул. Гаггенко, 14, расчетный счет 4467158 в ДРУ АБ «ИНКО», МФО 334743), дело № 17/5-226.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Відкрите акціонерне товариство «Київський експериментально-механічний завод» 5 грудня 1996 року о 10 годині проводить загальні збори акціонерів за адресою: 252013, Київ, вул. Бульвару, 6, тел. (044) 2954679.

Реструктуризація учасників зборів розпочнеться з 9-ї години.

Порядок денний:

1. Затвердження змін та доповнень до статуту ВАТ «Київський експериментально-механічний завод».
2. Обрання органів управління та контролю.
3. Різнє.

Арбитражним судом Київської області (Київ-33, вул. Жилинська, 58-Б) за позовом Державної податкової інспекції по Славутині 16.09.1996 р. порушив справу № 114/7-Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю комерційної науково-виробничої фірми «Зеро» (Славутині Київської області, пл. Леніна, 3; р/рахунок 467227 у Славутинській філії АТ «Глобалбанк» (255190, Славутині Київської області, Київський квартал, 130), МФО 321284.

Кредитори та можливі санатори можуть звернутися до суду протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація про передплату на десятият випуск акцій
Акціонерного товариства

«Західно-Український Комерційний Банк»

Характеристика емітента

На момент прийняття рішення про десятият випуск акцій

Акціонерне товариство відкритого типу «Західно-Український Комерційний Банк» мало поточний сплатний Статутний фонд розміром 500 613 438 000 карбованців, що відповідає 5 006 134 гривень 38 копійкам.

Акціонери Банку — 30 юридичних осіб, які посідають чільне місце в економіці України, та понад 9 860 приватних осіб з усіх регіонів України.

На всі попередні випуски акцій Банку отримано від Міністерства фінансів України відпущки «Свідоцтва про реєстрацію».

Загальне керівництво діяльністю АТ «Західно-Український Комерційний Банк» здійснюють Збори акціонерів та Спостережача Рада Банку, що обирається Зборами з представників акціонерів. Головою Спостережчої Ради (братом директора Львівського товариства з обмеженою відповідальністю «Науково-Виробничий Комерційний Центр «Ельф» Євгена Івана Михайловича).

Поточною діяльністю АТ «Західно-Український Комерційний Банк» керує Правління, що призначається Радою Банку. Голова Правління Банку — Дубосєнко Олександр Яворський.

Адміністративні та економічні санкції з моменту утворення на Банк не накладалися.

Економічні нормативи, встановлені Національним банком України, дотримуються з моменту утворення Банку, що свідчить про його фінансову стабільність.

Ділова активність

Генеральну ліцензію НБУ на здійснення операцій з іноземною валютою Банк отримав 30 березня 1992 р. (реєстраційний № 31).

Банк є членом Асоціації українських банків. Банк прийнято у члени Української міжбанківської (МІБ) 6 березня 17 листопада 1992 р. (реєстраційний № 6).

Крім ліцензії, що визначають банківську діяльність, Банк має — дозвіл Міністерства фінансів України № 15 від 25 березня 1994 р. на здійснення діяльності як депозитарій інвестиційних фондів та компаній;

— дозвіл Міністерства фінансів України № 833 від 18 грудня 1995 р. на здійснення діяльності стосовно випуску цінних паперів, на комісійну та комерційну діяльність з цінними паперами;

— ліцензію фінансу державного майна України № 33 від 16 січня 1996 р. на здійснення Банком посередницької діяльності з приватизаційними паперами.

Банк пройшов аудиторську перевірку станом на 31 грудня 1994 р. та станом на 31 грудня 1995 р. міжнародною аудиторською фірмою «Biggs & Trench» (США), висновки якої згідно зі ст.10 Закону України «Про аудиторську діяльність» і листом Національного банку України від 6.04.95 р. № 10033/297 визнаються Національним банком України як такі, що мають право кваліфіковано здійснювати аудиторські перевірки комерційних банків.

Крім того, 2 листопада 1995 р. та 5 липня 1996 р. пераїркою аудиторської фірми «Лвів» — Аудит — Інспект Ліцензійна Палата аудиторів України на право здійснення аудиторської діяльності серії АБ № 000350 від 11.10.94 року здійснено формування Статутного фонду Банку, збільшеного внаслідок восьмої та дев'ятої емісії акцій.

Відомості про емісію

На позачерговому загальному зборі акціонерів від 28 червня 1996 р. прийнято рішення про збільшення Статутного фонду акціонерного товариства до 700 000 000 000 карб. шляхом оголошення передплати на десятият випуск акцій Банку на загальну суму 199 386 562 000 карб., що поділений на прості іменні акції номінальною вартістю 1 000 карб. кожна зазначеною кількістю 199 386 562 шт.

Виплатюючи та співвідносячи та порядку передчування вартісних показників згідно з Указом Президента України від 25 вересня 1996 р. № 762 «Про грошову реформу в Україні», Постанови Кабінету Міністрів Украї-

ни від 26 серпня 1996 р. № 1002 «Про перерахунок товарів (робіт, послуг) та механізм контролю за перерахунок і формуванням вартісних показників в умовах грошової реформи», пункту 13 рішення Державної комісії з питань грошової реформи від 26 серпня 1996 року № 1/96 та «Інструкції про перерахунок цінних паперів», затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 28 серпня 1996 р. № 177 здійснено трансформувати загальну суму емісії з 199 386 562 000 карб. в 1 993 865 гривень 62 копійки;

— номінальної вартості однієї акції: 1 000 карб. в 1 копійку;

— залізанувані розмір Статутного фонду банку, якого планували досягти внаслідок емісії: з 700 000 000 000 карб. у 7 000 000 гривень.

Мета випуску акцій — збільшення Статутного фонду АТ «Західно-Український Комерційний Банк».

Емітентом акцій визнано акціонерне товариство «Західно-Український Комерційний Банк».

Здійснення передплати на акції Банку десятого випуску з видаткою «Свідоцтва» доручається Правлінню Акціонерного товариства «Західно-Український Комерційний Банк».

Виплатюючи до Указу Президента України від 26 березня 1996 р. № 160/96 «Про внесення змін і доповнень до Указу Президента України від 25 травня 1994 р. № 247» акції випускаються у дематеріалізованому вигляді (записи в електронній базі даних) однією серією «010» номерами з № 000 000 001 по № 199 386 562 включно.

Акції розповсюджуються шляхом відкритої передплати, що проводиться Банком, серед громадян України та юридичних осіб недержавної форми власності (що створені виключно фізичними та юридичними особами — резидентами України).

Акція є непідкупною. У тому разі, коли одна і та ж сама акція належить кільком особам, усі вони визнаються одним власником акції і можуть використати свої права власності з них або через спільного представника.

Власник акції, який є фізичною особою, має право передавати їх, дарувати, передавати в спадщину, власник акцій, який є юридичною особою, має право передавати такі інші юридичні особи в порядку, передбаченому діючим законодавством і Статутом товариства.

Передплати на акції та їх повну сплату заплановано розпочати 1 листопада 1996 р. і закінчити до 30 квітня 1997 р. У випадку дострокової повної оплати запланованої емісії Спостережчий рад рішенням Банку надано право оголошити передплату та оплати акцій десятого випуску зазначеному. У такому випадку право затвердження «Завгу про наслідки передплати на десятият випуск акцій» рішенням загальної збори делютова спостережчий рад Банку.

Для оплати акцій приймається національна валюта України — гривні. Прийняття майнових внесків не допускається.

Перезаказ грошей при передплаті на акції Банку громадянином на загальну суму номінальної вартості акцій, що перевищує 1 000 гривень, або юридичною особою на загальну суму номінальної вартості акцій, що перевищує 2 500 гривень, здійснюється тільки з дозволу Правління Банку.

Фізичні особи повинні надавати документи, що підтверджують походження грошових коштів, завірені Податковою інспекцією.

Юридичні особи повинні надавати Правлінню Банку висновки аудиторської фірми («Бухгалтерський баланс» та «Звіти про фінансові результати та їх використання») для підтвердження наявності вільних коштів.

Пріоритетне право на придбання акції належить акціонерам Акціонерного товариства «Західно-Український Комерційний Банк».

У випадку перевищення сплатеного Статутного фонду над оголошеним, якщо загальні збори (або інший уповноважений збори орган) прийме рішення не затвердити, не отримавши переміщення, особам, які підпилися на акції, повертаються внесені суми з пенінцією, якщо через 30 днів. Повернення проводиться згідно з перерахунок передплатників з кінці переліку.

Акції, що випускаються Банком, належать усім його майном. При реорганізації Банку всі зобов'язання

за винятком інших акціями переходять до його правонаступників.

Згідно з наділеними схемою роботи Банку (сформованим резервним, спеціальним та іншими фондами Банку, що майже в 4 рази перевищує сплатений статутний фонд Банку постійним знайомством Банком економічних нормативів, що встановлені НБУ) факторний вплив у діяльності є можливим зменшити діючого в Україні «Податкового» законодавства (в якій збільшення ставки оподаткування комерційних банків) та умов здійснення банками зовнішньоекономічних зв'язків і валютних операцій, що може привести до зменшення прибутку Банку, призначеного до розподілу серед акціонерів.

На виплату дивідендів направляється 50% прибутку, що залишається в розпорядженні товариства після сплати податків у бюджет і відрахувань у резервний і страховий фонди Банку.

Виплата дивідендів акціонерам Банку проводиться пропорційно частині номінальної вартості акції кожного акціонера до Статутного фонду банку один раз на рік після затвердження Зборами акціонерів річного звіту.

Після рішення Спостережчої ради і Правління Банку (в випадку, якщо це прямо не заборонено діючим законодавством) можна здійснювати виплату частин дивідендів раз у квартал або і інші визначені періоди року з достатнім розрахунком після затвердження річного звіту.

Перелік та акції, виплата дивідендів та здійснення яких можливі на основі записів в електронній базі даних всіх інших операцій грошової акції АТ «Західно-Український Комерційний Банк» проводиться за адресою: 290026, Львів, вул. Володимирів Великого, 33, Управління банківського розвитку АТ «ЗУКБ» або в філіялах банку.

Баланс акціонерного товариства «Західно-Український Комерційний Банк» на 1 липня 1996 року

Актив — загальна сума коштів

1. Каса та кореспондентні рахунки в Національному банку України — 597400

— в касі валюти — 15378

2. Кореспондентні в інших банках — 6

— в касі валют — 721633

3. Кредити, надані банком — 2016462

в т.ч.:

— докредитовані — 344327

— докредитовані — 19222

— кредити, надані банком в ін. валюті — 1070213

4. Міжбанківський кредит — 23817

5. Ціні паперів, бланків, придбаних банком — 230434

6. Інші активи з капітальними вкладеннями — 1216070

7. Дебітори — 281453

8. Інші активи — 250669

в т.ч.:

— міжбанківські обороти — 1287590

— валютні позиції банку — 619581

— віднесені кошти за рахунок переказу — 421918

— наявний майбутній період — 23598

9. Зобов'язання — 309

Баланс — 8517482

Пасив — 8517482

1. Статутний фонд — 500613

2. Резервний фонд — 421918

3. Інші фонди Банку — 1378354

4. Кореспондентні інші банківські

— в касі валют — 391959

— в ін. валюті — 60310

5. Відрахування на спеціальні рахунки клієнтів — 825547

6. Депозити юрид. осіб — 278385

7. Вкладні громадян — 366631

8. Інші депозити — 281453

9. Міжбанківський кредит — 32849

10. Кредитори — 317742

11. Інші пасиви — 89873

в т.ч.:

— кредити майбутніх періодів — 111354

— міжбанківські обороти — 1328040

— валютні валюти — 622551

— доходи, не отримані банком — 278385

12. Прибуток — 484128

Баланс — 8517482

Заст. Головою Правління АТ
«Західно-Український Комерційний Банк»
С. В. ЗАЙКО.

ПОРШНЕВІ ГРУПЫ

автомобільні та тракторні двигателі

КОЛЕНВАЛЫ

ЗІП-130, ТАЗ-53, А-41, КамАЗ

ТОПЛИВНА СИСТЕМА

ТНВД, паливний насос, вимісники, форсуни для дизельних двигателів

Спеціалізоване підприємство з 10 років

Тел.: (044) 452-112-15, 450-81-92

Арbitрний суд Херсонської області (Херсон, пр. Шахтарів, 47) по заявленню Государственной налоговой инспекции по Комсомольскому району Херсона возбуждал дела о банкротстве:

дело № 8/5-В от 24.07.1996 г. МПБ «Роман» (Херсон, Николаевское шоссе, 5-е км), расчетный счет 467592 в ОРЕО АК АПБ «Украина» Херсона;

дело № 17/5-В от 23.07.1996 г. ПП «ТВИ» (Херсон, ул. Коммуна, 83, к. 227), расчетный счет № 664140 в АОД АПБ «Авал» Херсона.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

формула ДЖЕЛКО:

АССОРТИМЕНТ
КАЧЕСТВО
ЦЕНА
ДОСТАВКА

ткани ДЖЕЛКО
для спецодежды

Результат всегда в Вашу пользу!

ткани ДЖЕЛКО
для спецодежды

ткани ДЖЕЛКО
для спецодежды

ткани ДЖЕЛКО
для спецодежды

ТЕЛ./ФАКС: /044/

244 2932

244 3439

244 2135

244 2487

244 4015

244 3157

Поки що в Парижі й книжкові розкладки кращі

КНИЖКОВІ розкладки — невід'ємна ознака нашого вулиці. Врешті-решт, це й несподівано. Проте, якщо зазирнути у спокійність життя і творчості, то вийде, що серед безлічі надірамаментівських творчості, довідників, посібників та ажурно виданих бестселерів майже немає українських книжок. Чому? Не працюють видавництва? Не купляють такі книги? Чи, можливо, нікому писати?

Про це й як можна зоворіт зовнішній редактор видавництва українських письменників Микола ІЛІЯШ.

— Виявляти справа перебуває у кризовому стані. Виродок остання роль спостерігається значне скорочення кількості видань. Можна порівняти кількість і в'їзду тому ми видавали близько ста сімдесяти книжок за рік, а нинішнього року було надруковано лише тридцять і в'їзду. Стан суцільної економічної кризи організувати на запит читача. Сьогодні скасовано так, що кожен книжку ми маємо продати конкретному покупцю, якщо бібліотеки, як і раніше, їх не замовляють. Художню літературу, особливо твори сучасних авторів, майже не продають. Навіть ціна похитувалася, видавці невеликим тиражам, може зна-

ходити свого читача протягом декількох років, що вийдуть, ескервенті шліх до нового видання.

Ми хочемо спростувати той міф, що наші не б'ють. Це — шістдесяті спомини з українсько-накства. О. Погребенко, Р. Кузьменко, твори сучасних письменників історичної тематики І. Нагірського історія української держави ХХ ст., М. Рубо «Ще не вмерла України», О. Іванчука «Юрас Хмеліницький», І. Барного «Тирноу». Отже, «епоха» та ін. Така література дійсно має нові погляди на життя України, її минуле і сьогодення. Так, вперше матеріала до І. Витовського у творі «Діалог душі» історична булава.

— Серед великої кількості ринкової літератури кожен читач знаходить «своє». Що запитує найчастіше?

— Прикро, але не завжди те, котре спирали було б корисно прочитати. Так, похитну тиражу однієї з найкращих творів О. Гончара «Адам і зброя» ми просто розклали. Що в казати, коже типово замовляла 35-річного читача таке дайте мені порадки, як самому зауважити ці, і дещо менше про Алішину.

— Микола Максимович, тоді що ж сьогодні цілі публіки, видавці і читачі? Як оживити взаємозв'язки трикутника: автор — видавництво — читач?

— Переломні, письменники мають переорієнтуватися на читача, який знову стає центром і роль літератури та письменника в суспільстві.

Тепер казавмо не просто сказати, а й щоб почув. Ми бачимо призначити глибокому думок, філософським роздумам, ціліною інформацією. Ми не вимог задовольнити цілі запити читача, видавати літературу, яку ніхто не читатиме. І ще хочеться спостерігати найбільш ефектним і цілеспрямовано використання коштів, призначених для видання книг (васом гроші йдуть на подарунок — до читачів охайно).

— Цікаво ймовірно і закономірно, що тілесно у людей з'являється купівельна спроможність, видавництва зможуть працювати на повну потужність.

— Так, і тоді з'являється бажання і можливість читати.

— Як книги побачити читач до кінця року? — Зараз готуються книги літературних портретів «Горно нездоланих гір», де зібрані біографічні нариси відомих українських науковців про тих письменників, творчість яких сьогодні виймає до нових вікіальних впрям. Шатоголі виймає до видання історичної прози про добу І. Мазепи «Абова» — імені згоду, драматичну поему І. Драча «Гора» про останні роки життя та творчості Т. Г. Шевченка, спогади Р. Іванчука «Абова долі і неволею» та ін.

Отже, наше видавництво живе, і ми віримо, що з часом ширше паравля розкляда на вулицях наших міст будуть набавити бібліотеки.

Тетяна ПІРОЖОК.

АНОНС

«12-2»

матеріалізація

Переживши з початку літа стад еволюційні зміни, найстаріший національний театр «12-2» постав перед собою завдання цесно матеріалізувати і втілювати. У ролі графа Клоостроу виступив продюсер Сергій Ананієвич. Місце матеріалізації — центр мистецтва «Салутат» — це кожний другий і четвертий четвер місяця. Серед перших театральних голосів були Аері Вана, Ірина Грей, «Кар», «Сербін» та інші ансамблі, сукаючи «Промінем». Другий номер вийде в останньому для життя. Справу поставлено на конферс аж до кінця року. А там знову буде Людмила МІКІТЮК.

На знімку: співає Ольга Кривоно. Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Пальська поетеса Віслава Шимборська — лауреат Нобелівської премії в галузі літератури 1996 року

В історію Нобелівської премії в галузі літератури вже ввійшли не імена трох поетес: Генрієта Сенкевича (співає письменника премії 1903 р.), 1924 роком датуються присудження премії Балдасуару Рейкуну — за медаль національний епос «Сейуні» у 1980-му лауреатом став Чеслав Мілош — польський поет, який проживав у США, — за безкомпромісний оповіщення людини в сучасному світі, сповненому потриві.

Якразом «жінчона» сторінка нобелівки.

Нобелівською премією відзначено багаторазово ідеальну Софію Антискоу (1909 р.), Грассіо Деллау, яка в своїх творах про життя на острові Радина розв'язувала проблеми мовства в цілому (1926 р.), Сіра Андіас — вона розвинула свій творчий сервіс на сервісному Норвегії (1928 р.), американку Перл Бах (1938 р.) — за глибокий і правдивий епічний опис життя селянства в Катарі і за біографічний шедевр «45 в прісному наго-родженню чикагу Габріелу Містраа, що стала «символом ідеалістичних устремлінь усюго народу Латинської Америки». Нейл Зас (ФРН), яка «з тривалою силою передала домі ізраїльського народу», стала лауреатом у 1966 році. Престижну премію відзначено епічну творчість Гаді Горунде (Панно-Африканська Республіка; 1991 р.); серед лауреаток — теменішкіра американка Тоні Моррісон, яка «на творчості важливі аспекти американської історії» (1993 р.).

Цього року список поетес — лауреатів Нобелівської премії і список жінок — лауреаток цієї премії поповнився ім'ям Віслава Шимборської. Їй 73 роки. Арукатувати почала з середини 1940-х років. Авторка збірок «Чому ми живемо» (1952), «Пізнання, поставлені собі» (1954) (він-цік двох збірок поетеса згодом відмовилася), «Звернення до Ієті» (1957), «Сіла» (1962), «Сіла та і го-лі» (1967), «Усіх випало» (1972), «Множини» (1976), «Люди на мості» (1986), «Кінці і початки» (1993). Роки десятиліття між збірками похитовано зображенню роботи і напруженістю тоскували поетеси з соціалістичною дійсністю, від якої найчастіше захищала іронію, але з її допомогою авторка змалювала «історичні і біологічні явища в контексті глобальної реальності». Віслава Шимборська виробила особливий неслотоурий стиль, який і став своєрідною запорукою її автономності, самозачини і самозбереження.

Адже поет, за словами лауреатки Нобелівської премії Йосифа Бродського, — людина, яка може дозволити собі нехтувати справами певної політичної системи, протестувати на учених.

Віслава Шимборська завжди залишалася зірком, оповіщеною в вірші «Післюк» — воляла світляти над всім, а не лишень над визначеною кином територією.

Микола СУЛИМА.

За що ми їх любимо?

Ажур-редактор Донецької обласної санітації за завданням Міністерства охорони здоров'я України присутній на паспортній телефоні мобільного зв'язку, радіотелефоні, лектора та іншого обладнання, що є дискером електронічного зв'язкування в побуті.

Той факт, що радіотелефон — дискер електронічного зв'язкування, який є спростуванням зв'язкування з інших зазвичайних, не є новиною. Це проблема вже давно досліджується медичною. Медика створюють тік, що промислові електронічні зв'язкування злучаються злучаються зазвичай масовим явищем, оскільки його утримують не лише й, власне, але й ті, хто живе чи задовольняє твору.

Запитували — відповідало

Грошей, може, й нема, але закон чинний

Чоловік має статус відомця (друга категорія) і відповідні привілеї. Зокрема як зазвичай — це право на безоплатну пошту в сумі 2 тисячі гривень. Документи на право оформили у грудні 1995 року. Сподіваю відомця, бо ємне грошей, а в цілому гроші, що «залишилося» — це, на жаль, закон чинний. Адна, неже закон можна нривити й одразу відмінити?

Знаєва
Хмельницької області.

Як повідомляв в Міноріборі України, згідно з п. 7 статті 21 Закону про спростування статусу громадян, від 7 грудня 1995 року, зазвичай катастрофи (у разі війни, 19.01.1991 року зазвичай до доповнення від 1.07.1992 до 6.06.1996 року) особи, віднесені до другої категорії постраждалих, мають право на одержання безоплатної пошти на індивідуальне житло (кооператив) будівництво в розрахунок 13,65 квадратних метрів на кожного члена сім'ї з підвищенням цієї пошти за разуюк державству.

Пильове кредитування постраждалих здійснюють установи банків за місцем проживання, а зазвичай — за місцем забудови. Розмір пошти залежить від вартості будівництва. Перерахування коштів здійснюється в міру виконання робіт без позаліній ідеальності. Умови керування викладаються кредитним договором. Відшкодування стивки за кредит, видатків на погашення процентів провадять місцеві фінансові органи докваліфіковано — за поданням установи банків даних про фактичний сум, що підлягає оплаті за термінами, що настали. Зайшовши в місто, який є в розрахунок Чернівецького фонду, який дитини одразу ухвалюють тільки між постраждалью особам та банком, пошту надати безсперечно цієї особи.

Обмежень у наданні пошки на 1996 рік не встановлено, і вказані пільги за законодавством чинні. Звертайтесь до банківської установи за місцем проживання. **ГРИГОРІЙ** не повністю. Крик тис, тисом Мінорібором від 12.07.1995 року за № 112/4-К1 і Мінфіну за № 13-412/12 встановлено граничні розміри безоплатної пошки на спорудження садових будинків, індивідуальних гаражів тощо. Так, для спорудження садового будинку надати безоплатно пошту — 2 тисячі гривень на території до п'яти років.

3 телегаля

Консерватор проти традиції

Востаннє смертну кару у Великій Британії було застосовано 1964 року. Наступного року її заборонили законом. Але ось за референдум про відношення у країні смертної карі виступив член парламенту від правлячої консервативної партії Ніколаус Уїттертон.

Він вважає, що «судам треба повернути свободу» зазаставити смертну кару, коли йдеться про вбивств і вбивств, а також похитівських і нагаданих в'язниці. Виявляють мій покрання, на думку Уїттертона, мають застосовувати також до тих, хто свої убивство під час обгородженого порушення чи терористичних акцій.

Російська мафія не безсмертна?

Неспокоїно стали сліти вчоті члени «Російської мафії» (пік цих термінів мають на увазі всі сумнівні вихідці з колишнього СРСР), які діє в Нью-Йорку. Причому — створена у кінці цього року при управління місцеві пошти спеціального підрозділу — «Оперативна сила боротьби з російською організацією злочинців».

Один з успіхів «сила» (як — один серіальний поліцейський і п'ять детективів) стала відкриття Кудамі Власа Олішніва, яке базувалося в містечку Бенксонскі. Власка прибула аліар-іммігранта в Росії вжити на роботу до медичного центру подорожж Олішніва. Зізнав, що паві парити не збирається. Кошті Т. Улішніва, майже асистентам рахунок 10 000 доларів за несукуність. Ажурю вдалося зловити лише похитову суму. Прощається з докою — такіж був вирок. На цьому етапі до терористів приєднався «коферативний сім'я», й Олішнів вказав на території.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верхона Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 3.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редактори: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ГОРІЗОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДІМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЯД (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; видів реклами — 441-89-34, 441-89-44.
У редакції не повністю.
© Інститути з читачами — тімни на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
За надання інформації про підприємств, фірм, осіб.
За зміст виданих фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (впрі невідні і понеділок)
українською мовою.
Індекс 69955.
Тираж 224015.

Комбінат друку
видавництва «Преса»
в місті Київі.
252047, Київ-47,
проект Перемого. 50
4-2-3-4-5 6 7 8 9
Зам. 0311206.